

DRAUGAS

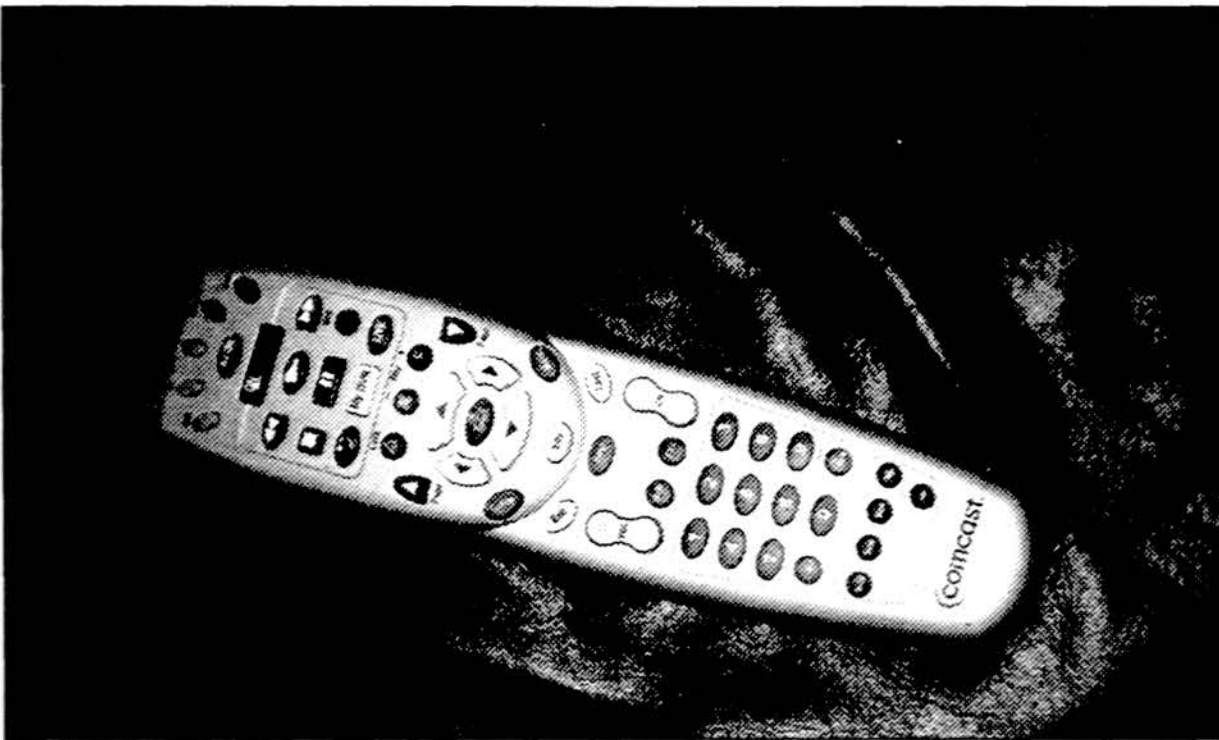
THE LITHUANIAN WORLD-WIDE DAILY

Kaina 50 c.

TREČIADIENIS - WEDNESDAY, LIEPOS - JULY 18, 2007

Vol. XCVIII Nr. 138

Jaunieji vilniečiai Washington kalbėjo apie televizijos įtaką

Moksleiviai nagrinėjo televizijos įtaką didėjančiam paauglių rūkymui.

Washington, DC, liepos 17 d. (ELTA) — Jungtinių Amerikos Valstijų sostinėje vykstančiame pasauliniame pilietiškumo ir demokratijos

skatinimo projektą „Pilietis“ pristatyme kartu su 31 šalimi savo projektą pristato ir aštuonių moksleivių komanda iš Lietuvos.

Šiomet Washington Lietuvai atstovaujanti vilniečių grupė nagrinėjo televizijos įtaką didėjančiam paauglių rūkymui. Moksleivių komanda, peržvelgusi pagrindinius Lietuvos teisės aktus bei kitus dokumentus ir atsižvelgusi į užsienio šalių patirtį, įvardijo keletą originalių sprendimo būdų.

JAV veikiančio „Pilietinio švietimo centro“ organizuojamas keturių dienų renginys subūrė apie 250 jaunų žmonių iš viso pasaulio.

„Tai pirmas tokio masto tarptautinis renginys, kuris suteikia galimybę susirinkti pilietiškumo ir demokratijos skatinimo projekto „Pilietis“ dalyviams ir pasidalyti patirtimi bei parodyti, kaip ši programa prisideda prie demokratijos sklaidos visame pasaulyje“, — sakė „Pilietinio švietimo centro“ programų Rytų Europoje ir Eurazijoje vadovas dr. Darius Udrys.

Policija sulaikė pabėgusį „Gestapą“

Vilnius, liepos 17 d. (Alfa.lt) — Policijos pareigūnai antradienį sulaikė iš Kauno psichiatrijos ligoninės pabėgusį Paulių Navicką, pravardę „Gestapas“. Bėglys buvo sulaikytas apie 10 val. ryto Šilainių rajone, viename iš Baltijos prospekte esančių daugiabučių. Apie šį skandalinę incidentą visuomenei tapo žinoma tik daugiau kaip po pusės paros.

P. Navickas sulaikytas draugės bute, kur nuo policijos slėpėsi dėžėje. Bėglys per sulaikymą nesipriešino,

pranešė Policijos departamentas.

Jis iš Kauno psichiatrijos ligoninės buvo pabėgęs sekmadienio vakarą kartu su dar dviem ten gydytais jaunuoliais. Ligoniai paspruko apie 7 val. vakaro išlaužę pirmajame pastato aukšte esančio rūkomojo kambario lango užraktą.

„Gestapų“ pramintas P. Navickas 1994 m. būdamas nepilnametis Kaune išžagino ir nužudė aštuonerių metų mergaitę.

Paaikšėjus, kad jaunuolis serga

psichikos liga ir negali atsakyti už savo veiksmus, teismas jam skyrė priverstinį gydymą psichiatrijos ligoninėje.

P. Navickas pabėgo kartu su kitu priverstinai gydytu jaunuoliu Dariusmi Urbonavičiumi. Pastarasis kol kas nesulaikytas. Trečiasis jaunuolis buvo gydomas nepriverstinai.

Vos tik gavusi pranešimą apie pasprukusį P. Navicką, Kauno policija iš karto sustiprino patruliavimą ir metė papildomas

Nukelta į 6 psl.

Šiame numeryje:

- Skautybės kelias. Skautai — tai didžiausias Sibiro pragiedrulis.
- Politiniam sezonui pasibaigus.
- Stovykla „Dainavoje“.
- Kelionė į Jeruzalę (74).
- Miesto panorama.
- Laiškai, nuomonės, komentarai.
- Siela trokšta gyventi.
- Apmąstymai prie Dariaus ir Girėno paminklo.
- Mažoji Lietuva.

Valiutų santykis

1 USD — 2.51 LT
1 EUR — 3.45 LT

Lietuvoje vadovai uždirba daugiau nei Amerikoje

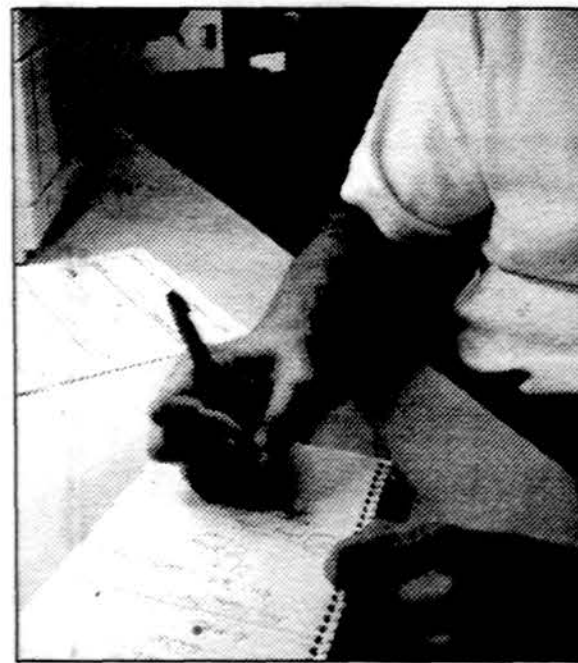
Vilnius, liepos 17 d. (BNS) — Lietuvos vadovų disponuojamosios pajamos per metus vidutiniškai siekia 307,700 litų ir pagal šį rodiklį lenkia ne tik Latvijos ar Estijos, tačiau ir išsivysčiusių Vakarų Europos šalių, taip pat — net JAV vadovus.

Tai rodo konsultacijų bendrovės „Hay Group“ atliktas tyrimas, kurio metu iš viso buvo ištirtos 46 šalys. Lietuva pagal vadovų užmokesčio lygį sąraše užima 18 vietą.

Latvija sąraše gerokai atsilieka nuo Lietuvos — šios kaimyninės šalies vadovai per metus uždirba 243,800 litų ir užima 33 vietą sąraše.

Dar daugiau atsilieka Estija (43 vieta), kur vadovai gauna vidutiniškai 202,500 litų metinių pajamų.

Sąrašo viršuje yra Saudo Arabija, Jungtiniai Arabų Emyratai ir Kinijai priklausantis Honkongas — šiose šalyse vadovai per metus uždirba

Vadovai už savo darbą Lietuvoje atlyginami geriau nei JAV.

atitinkamai 574,000, 560,500 ir 510,500 litų.

Į dešimtuką patenka Rusija (393,900 litų),

Nukelta į 6 psl.

Didės politikų atlyginimai

Vilnius, liepos 17 d. (BNS) — Prezidentas Valdas Adamkus pasirašė įstatymo pataisas, pagal kurias nuo kitų metų sausio didės valstybės politikų, teisėjų, valstybės pareigūnų ir tarnautojų atlyginimai.

Liepos pradžioje Seimas nusprendė padidinti valstybės politikų, teisėjų ir valstybės tarnautojų bazinės algos dydį nuo 442 litų iki 490 litų. Tai reiškia, kad atlyginimai mažiausiai puse tūkstančio litų kitamet turėtų padidėti ir patiems parlamentarams.

Priimdamas pataisas, Seimas atmetė Vyriausybės siūlymą algas pakelti 30 litų mažiau.

Kaip teigiama prezidento spaudos tarnybos išplatintame pranešime, šalies vadovo sprendimą pasirašyti įstatymą nulėmė valstybės tarnyboje susiklosčiusi sunki padėtis — šiuo metu čia trūksta apie 6,000 darbuotojų. Dėl mažų atlyginimų iš darbo išeina policininkai, apylinkių teisėjai, ministerijų darbuotojai.

Finansų ministras Rimantas Šadžius parlamentarams priimant įstatymą aiškino, jog bazinės algos padidinimas iki 490 litų bus sunkiai pakeliamas valstybės biudžetui.

Ministro teigimu, padidinus bazinį dydį iki 460 litų, valstybės biudžetui tai atseitų papildomai 340 mln. litų, tuo tarpu didinant iki 490 litų — papildomos išlaidos sudarytų 893 mln. litų.

Socialdemokratams prašė prezidento nepasirašyti įstatymo pataisų ir grąžinti jas Seimui.

PERIODICALS

*****ORIGIN MIXED ADC 604
S53 P9 051508 GRATTIS
THE LIBRARY OF CONGRESS
EUROPEAN READING ROOM
SERIALS DIVISION
WASHINGTON DC 20540-4830

NEWSPAPER - DO NOT DELAY - Date Mailed 07-17-07

000

DRAUGAS

4545 WEST 63rd STREET • CHICAGO, ILLINOIS 60629
TEL.: 773-585-9500 • FAX: 773-585-8284 • WWW.DRAUGAS.ORG

SKAUTYBĖS KELIAS

Redaktorė j.v.s. Irena Regienė

Medžiagą siųsti: Aušra Jasaitytė-Petry
8830 Magnolia Court
Orland Park, IL 60462
Tel. 708-349-8432 El. paštas: ausra67@sbcglobal.net

SKAUTAI – TAI DIDŽIAUSIAS SIBIRO PRAGIEDRULIS

Birželio trėmimams atminti

Skautų organizacija, tarpukario Lietuvoje, atrodo, buvo itin stipriai veikianti, mat ji tuometinei jaunai kartai spėjo palikti didelį įspūdį, įdiegti sąžiningumo, pareiškimo bei meilės Dievui, Tėvynei ir Artimui. Karui prasidėjus ir užėjus sovietų okupantams, šios įgytos vertybės buvo išbandytos. Ne vienam, baigusiam skautišką mokyklą, atsidūrusiam karo audroje, teko atsiremti į šias skautuose puoselėtas vertybes. Štai pavyzdys iš neseniai parašytų buvusios Sibiro tremtinės, dabar Klaipėdoje gyvenančios, Danguolės Kviklytės-Karkalienės atsiminimų. Juose ji atpasakoja, kaip į Sibiro tremtį pakliuvusiam jaunimui tolimesnis skautavimas suteikė vilties ir padėjo apsiginti nuo bado ir kraupios aplinkos. Gimusi Kaune, Danguolė buvo Mečislovo ir Antaninos Skardauskaitės-Kviklių duktė. Mečislovas Kviklys buvo Lietuvos Seimo narys, Švietimo ministerijos pradžios mokslo departamento direktorius ir skautų vadovas. 1941 metų birželio 14 d. Mečys Kviklys su žmona Antanina ir trimis vaikais: Danguole, Rimantu ir Algiiu, buvo suimti. Kauno traukinio stotyje Mečį Kviklį visam laikui atskyrė nuo šeimos ir pasiuntė į Sverdlovsko lagerius, kuriuose jis 1942 metais buvo sušaudytas. Likusi Mečio šeima buvo išsiųsta į Altajaus kraštą sunkiems darbams. Laimei, kad su laiku, įveikus įvairius sunkumus, jie visi sugrįžo į Lietuvą, kur baigė mokslo ir sukūrė šeimas. Danguolė, dabar pensininkė, iš profesijos chemikė; Rimantas – žymus Lietuvos girininkas, o a.a. Algimantas buvo augalų specialistas – mokslininkas.

Į skautų organizaciją mane, Danguolę Kviklytę, priėmė šešerių metų. Mūsų draugininkė buvo sesė Valerija Rozmanienė. Buvau stropi paukštytė. Dabar neprisimenu mūsų skiltininkės pavardės, bet ji man buvo didelis autoritetas.

Kai tapau skaute, manyje kažkas pasikeitė. Pradėjau ne tik rūpintis gerais darbais, kad galėčiau vakare atrišti gerą mazgelį, bet taip pat pajutau atsakomybę, pradėjau mąstyti. To visą laiką mokė ir tėvelis, pedagogas Mečislovas Kviklys, kuris taip pat buvo skautas. Su juo vėliau teko būti rimtuose skautų suvažiavimuose, minėjimuose, į kuriuos jis buvo kviečiamas kaip garbės svečias. Pamenu, kaip aš savo nuotrauką su paukštytės uniforma išdėdžiau padovanojau tetai Dalinkevičienei. Ji ją išsaugojo ir grąžino man, kai grįžau iš tremties. Dabar ją saugau kaip didžiausią relikviją ir prisiminimą iš savo nuostabios vaikystės.

Aš su dviem jaunesniais broliais Rimantu ir Algimantu augau laimingoje pedagogų Antaninos ir Mečislovo

Kviklių šeimoje. Gyvenom tada Kaune, mūsų namuose, kai staiga pasakiška vaikystė baigėsi.

Birželio 15 d., 1940 metų ankstyvą rytą tėvelis mus su mamyte išsiuntė pas senelius į savo tėviškę prie Dugailių. Tuo metu plentų Zarasai-Kaunas į Kauną jau darėdavo siaubą keliantys svetimų rusų kariuomenės tankai. Jų gausmą, rodos, girdžiu ligi šiolei. Lietuva buvo okupuota. Visas pasikeitė. Tėvelį, kaip buvusį Seimo narį ir žymų visuomenės veikėją, vis suimdavo, tardydavo ir tas vis kartojo... Mūsų namai ir tėvelis buvo pastoviai sekami. Išmokau konspiracijos. Man buvo 11 metų, pasijutau suaugusia. Tėvelis pradėjo mus mokyti rusų kalbos, sakė, kad priešų kalbą reikia mokėti.

„Aš – skautė, paukštytė. Man – septyneri metai“. Danguolė Kviklytė – dabar Karkalienė. Nuotrauka daryta 1929 m.

Pilni nerimo ir netikrumo metai baigėsi taip pat staiga. 1941 m. birželio 14 d. naktį pažadino baisus beldimas į duris. Į butą įsiveržė du ginkluoti kariai ir civiliai. Krata, sumaištis. Paskui išgirdome įsakymą be paaiškinimų rengtis, pasiimti iki 50 kg reikalingų šeimai daiktų. Visam tam buvo skirta 30 minučių, ir po pusės valandos mes jau sėdėjome sunkvežimyje. Kauno geležinkelio stotyje tėvelį atskyrė. Vyrus susodino į vieną kaulinį traukinį, mus – šeimas – į kitą. Mūsų vagonė važiavo 8 šeimos. Visa tai atrodo kaip baisus sapnas scenos paveikslai iš siaubo filmų.

Prasidėjo baisi kelionė į Sibirą, į nežinią, trukusią daugiau nei dvi savaites. Ji baigėsi Altajaus krašte, Bajunovo stotyje. Mūsų laukė sunkus ir sudegintas gyvenimas Kosychino tarybiniame ūkyje, kur klestėjo ir alkis, ir šaltis, ir smurtas, ir neapsakomas skurdas. Taip staiga pasikeitė

„Nerijos“ jūrų skaučių tunto gintarės kandidatės. Priekyje sėdi (iš kairės į dešinę): Evelina Janušauskaitė, Lina Meilutė, Laura Petrauskaitė, Lisa Bacevičiūtė. Antroje eilėje stovi (iš kairės į dešinę): Andrea Kiešaitė, Vilija Jozaitytė, Beatricija Želvytė, Aldona Martinaitė. Trūksta Vidos Ignatonytės.

Visos kandidatės nekantriai laukia šios vasaros ruošiamos stovyklos „Gintaro vadovų mokykloje“ ir Čikagos lietuvių skautų tuntu vasaros stovyklos „Pažadų keliai“, kuri įvyks Rako miškuose.

Virga Rimeikienė

mano šeimos ir visos Lietuvos likimai.

Šiandien norisi prisiminti ir gyvenimo Sibire pragiedrulius...

Pirmasis – tai laikotarpis, kai susigrūdę gyvenome barakuose, miegojome dviaukščiuose naruose, kelios šeimos, – kaip viena šeima. Vakaraus, po darbo visi rinkomės draugėn. Mes, vaikai, prisipažėdome vieni prie kitų, godžiai klausydavom savo išsilavinusių, inteligentiškų mamų, daugiausia mokytojų, pasakojimų apie gyvenimą laisvoje Lietuvoje. Alkanai varindavome seiles, prisiminę vaises, skanius patiekalus. Mamos dalindavosi receptais patiekalų, skirtų ypatingoms progoms. Pasakodavo apie iškilmingus priėmimus, ypač tautinių švenčių progą, apie visas lietuviškas tradicijas – tautinius drabužius, kurie pagal prezidento nuostatą prilygo balinėms suknėlėms, vandens šventės Zarasuose, paskutinę dainų šventę Kaune ir t.t. Viena per kitą mamos mokė mus šokti. Tai padėdavo sušilti, pamiršti, kur esame.

Į moteris kreipdavomės tik „ponia“ – ponija Mockuvienė, p. Akstinienė, p. Kviklienė, p. Spudienė, p. Morkūnienė, p. Zulienė ir kitos, nors „ponios“, mūsų mamos, kojas buvo apsiaviniojusios maišiniams autais nuo uždegimų, kai kurioms akys ašarojo, nosys varvėjo, visos buvo papilkėję nuo savo vatininkų ir kitų „puošmenų“. Tas kreipinys buvo (mums jau įprastas) didelės pagarbos išraiška jų vidinei kultūrai, kuri spinduliuavo iš jų.

Mūsų mamos mokė mus visko, ką pačios mokėjo ir žinojo. Mokėmės Lietuvos istoriją ir kitų dalykų, melsdavomės, dainuodavom ir giedodavom. Labai pergyveno už mus ir vis aiškino, kad tik dėl to, kad išgyventume, kartais tenka slapčia atsinešti runkelį ar saują grūdų, bet tai neleistinas dalykas. Ir svietimas purvas prie mūsų nelipo. Atvirkščiai – turtėjom dviasišiai ir stiprėjome. Vis labiau puoselėjome Tėvynės meilę. Ir toliau gyvenome pagal skautų obalsį – Dievui, Tėvynei ir Artimui. Vilties sugrįžti niekada nepraradome.

Bus daugiau.

DRAUGAS

(USPS-161000)

THE LITHUANIAN WORLD WIDE DAILY

Published daily except Sundays and Mondays, legal Holidays, the Tuesdays following Monday observance of legal Holidays as well as Dec. 26th and Jan. 2nd by the Lithuanian Catholic Press Society, 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629-5589. Tel.: 773-585-9500. Periodical class postage paid at Chicago, IL and additional mailing offices. Subscription Rates: \$150.00.

Postmaster: Send address changes to
Draugas – 4545 W. 63rd Street,
Chicago, IL 60629-5589.

Mažindami pašto išlaidas, pakvitavimų už prenumeratą nesiuočiame. Prie pavardės ir adreso, siųsdami laikraštį pažymime, iki kada prenumerata galioja.
Draugo prenumerata yra mokama iš anksto.

JAV
Metams \$150.00 • 1/2 metų \$80.00 • 3 mėn. \$57.00
Pirma klasė: kasdien \$340.00 • visos savaitės \$240.00

Kanadoje (USD)

Metams \$215.00 • 1/2 metų \$130.00
• 3 mėn. \$100.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$600.00 • 1/2 metų \$300.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$120.00 • 1/2 metų \$66.00

TIK ŠEŠTADIENIO LAIDA:

JAV

Metams \$95.00 • 1/2 metų \$70.00

• 3 mėn. \$48.00

Kanadoje (USD)

Metams \$150.00 • 1/2 metų \$120.00

• 3 mėn. \$75.00

Užsakant į Lietuvą ir kitas užsienio šalis

Oro paštu

Metams \$220.00 • 1/2 metų \$120.00

Į Lietuvą reguliariu paštu

Metams \$70.00

Vyriausia redaktorė – Dalia Cidzikaitė

redakcija@draugas.org

Kultūrinio šėštadienio priedo redaktorius –

kun. dr. Kęstutis A. Trimakas

kultura@draugas.org

Moderatorius – kun. Viktoras Rimšelis

• Administracija dirba kasdien,

nuo 8:30 iki 4:30, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija dirba kasdien,

nuo 7:00 iki 3:00, šeštadieniais nedirba.

• Redakcija už skelbimų turinį neatsako.

Skelbimų kainos atsiunčiamos,

gavus prašymą, ką nors skelbti.

• Redakcija straipsnius taisy savo nuožiūra.

Nenaudotų straipsnių nesaugo.

Siunčiant prašome pasiūlyti kopiją.

El-paštas:

rastine@draugas.org

skelbimai@draugas.org

administracija@draugas.org

POLITINIAM SEZONUI PASIBAIGUS

**IONAS KAZIMIERAS
BURDULIS, OFS**

LUOZAS GREVELDA

Ar matėte kada nors, kaip turgaus sukčiai mulkina naivuolius? Nepriklausomybės pradžioje retas turgas be jų apsidavė. Turguje arba už jo ribų, kur tik didesnis žmonių susibūrimas, žiūrėk, keletas kampuotų vyrų, pasidėję palaikę dėžę arba tiesiog ant žemės stumdo tris siuvėjo antpirščius, ragindami smalsuolius atspėti, po kuriuo antpirščiu yra rutuliukas. Kelis kartus pademonstruojama, kaip tai paprasta, ir kas nors užkimba – nurodo, po kuriuo antpirščiu tas rutuliukas slypi. Tačiau rutuliuko ten nėra, ir pralošusiam tenka pakloti keletą dešimčių litų. Atsakyti sumokėti neįmanoma, nes jūs pinigų pralošėte, vos tik pasiryžę išlošti.

Man neteko nei matyti, nei girdėti, kad kas nors būtų išlošęs. Užtat teko girdėti daug istorijų, kaip sukčiai iš neatsargių naivuolių išviliojo ne vieną šimtą litų. Paslaptis paprasta – tai nėra tikras lošimas, o tik priemonė mulkinti žmones. Atspėti, po kuriuo antpirščiu atsidūrė rutuliukas, neįmanoma dėl tos priežasties, kad jo nėra po vienu antpirščiu nėra. Sukčius keliomis miklių pirštų manipuliacijomis tiesiog jūsų akys jį nuvelbia ir stumdo tuščius antpirščius.

Policija tokius sukčius vadina pirštukininkais. Juos negailestingai persekiojo ir baudė už sukčiavimą. Dabar pirštukininkų verslas jau išnykęs, nes laikui bėgant atsirado kiti, įdomesni ir efektyvesni sukčiavimo ir plėšikavimo metodai – reketas, privatizacija, užsakomos žmogžudystės ir daugelis kitų.

Šią seną istoriją prisiminiau, stebėdamas Seimo narius paskutinįją 2007 metų pavasario sesijos darbo dieną. Žemiau pateikiu Seimo stenogramos, kurią panorėję galite rasti internete adresu www.lrs.lt, ištrauką: *Penkiasdešimt aštuntasis (320) posėdis 2007 m. liepos 4 d.*

Pirmininkauja Lietuvos Respublikos Seimo pirmininkas V. Muntianas, Seimo Pirmininko pavaduotojai V. Gedvilas ir G. Steponavičius

Pirmininkas (G. Steponavičius, LSF). 2007 m. liepos 4 d., 10 valanda ryto. Noriu paskelbti plenarinio posėdžio pradžią. Kviečiu registruotis. Kartu noriu paprašyti atkreipti dėmesį į išdalytas abiejų, rytinio ir vakarinio, plenarinių posėdžių darbotvarkes.

Mūsų užsiregistravo 44 Seimo nariai. Neabejoju, netrukus mūsų bus gerokai gausiau.

(...) PIRMININKAS. Ačiū. Nuomonės išsakytos, turime balsuodami apsispręsti. Prašau pasirodyti ir balsuoti, ar pritariame Seimo narių Z. Balčyčio, I. Šiaulienės ir R. Remeikos siūlymui pakeisti 1 straipsnį. Prašau balsuoti ir išsakyti savo nuomonę.

Kolegos, aš nepatvirtinu šių rezultatų, nes buvo ne už save balsuojančių Seimo narių, ir jeigu dar sykį aš tai pamatysiu, pavadėsiu bus minimos konkrečiai. Prašau pakartoti, kolegos, balsavimą.

(...) Užsiregistravo 123 Seimo nariai. Už – 54, prieš – 68, susilaikė 1. Pasiūlymui nepritaru.

Stenograma, švelniai tariant,

stebina. Po posėdžio pirmininko žodžių „Prašau balsuoti ir išsakyti savo nuomonę“ iš stenogramos teksto kažkur pradingo posėdžio pirmininko G. Steponavičiaus žodžiai, jog užsiregistravo net 140 Seimo narių. Tiek Seimo narių plenarinių posėdžių salėje tuo metu nebuvo (LR Seime iš viso yra tik 139 nariai). Kas atsitiko, ar Seimo posėdžių sekretoriato darbuotojai savo iniciatyva pasistengė pamėginti nuslėpti Lietuvos Respublikos Seimo gėdą, ar kažkas iš Seimo valdybos jiems įsakė tai padaryti, kol kas dar lieka paslaptimi. Man prašius komentaru, G. Steponavičius atsakė, jog išsiaiškins tuoj pat, kai tik Seimas atnaujins darbą rudens sesijoje.

Kas atsitiko? Nereikia būti sekliu profesionalu, kad atspėtum. Kai kurie Seimo nariai užsiregistravo ne tik patys, bet pasistengė tai padaryti ir už tuos savo kolegas, kurie sirgo ar buvo komandiruotėse ir net už vieną neegzistuojantį. Tokią praktiką kai kurie Seimo nariai praktikuoja be maž visą Lietuvos Respublikos nepriklausomybės laikotarpį.

Kaip tai suprasti ir įvertinti? Naivus klausimas! Tai lygiai toks pat sukčiavimas, kaip ir anų sukčių turguje, tačiau jeigu pagal atitinkamą LR Baudžiamojo Kodekso straipsnį sugauti turgaus sukčiai sėda į kalėjimą, tai sugauti Seimo sukčiai yra tik švelniai subarami, pagrasinus, jog „jeigu dar sykį aš tai pamatysiu, pavadėsiu bus minimos konkrečiai“.

Vis dėlto, kodėl LR Baudžiamajame kodekse nėra straipsnio, kuris numatytų baudžiamąją atsakomybę Seimo nariams, pasiryžusiems tokiu niekingu būdu apgauti savo kolegas? Kuo jie skiriasi nuo turgaus sukčių?

Idomu, ar bus paviešintos apsuksimų ir išradimų pavardės, nes jų vardai turėtų būti amžiams įtraukti į sąžinę ir gėdą praradusių sukčių katalogą. Jį būtų galima pavadinti taip: „Kas yra kas. Lietuvos sukčiai“ ar panašiai.

Kaip kitose šalyse būtų baudžiama už tokius dalykus? Viena aišku, jog jie tikrai negautų pasitenkinti posėdžio pirmininko pagrūmojimu, jog „jeigu dar sykį aš tai pamatysiu, pavadėsiu bus minimos konkrečiai“. Vargu ar įsivaizduotume tokią nutikimą JAV Kongrese ar Didžiosios Britanijos Bendruomenių rūmuose.

Ar kurioje nors kitoje šalyje premjeras, nuslėpęs nuo parlamento trijų kaimyninių valstybių premjerų prašymą nepriimti skuboto įstatymo dėl atominės elektrinės statybos, galėtų išlikti savo poste? Ar apsisvertų jo liežuvis teisintis, jog vienos iš tų šalių premjeras negalėjo atvykti į susitikimą dėl kai kurių priežasčių. Ar ir užsienio šalyse premjerai, gavę diplomatinį antausį, sugeba ne tik nesudegti iš gėdos, bet dar ir girtis, neva jie pažabojo korupciją?

Paskutinį kartą nuaidėjo gongas Seimo plenarinių posėdžių salėje, ištuštėjo kabinetai, ir visi laisviau atsikvėpė – nebereikia gilintis į primamus įstatymus, jų pataisas, klausytis ginčų, diskusijų, sekti balsavimų, miklių pirštų manipuliacijų ir interpelacijų.

Straipsnis sutrumpintas.

Pseudopatriotinis niežulys

PETRAS KATINAS

Visi Rusijos valdovai iki bolševikinio perversmo 1917 metų spalį, pavadinto ir vis dar vadinamo didžiąja spalio socialistine revoliucija, deklaravo dvaro istoriko Karamzin sugalvotą triadą: „stačiatikybė, vienvaldystė, liaudininkystė“ („pravoslavija, samodržavije, narodnost“). Esą tai ir yra tie trys pagrindiniai stulpai, ant kurių laikosi ir turi laikytis Rusijos imperija. Bolševikų vadas Leninas nubrėžė kitas gaires paskelbdamas, jog „komunizmas – tai yra sovietų valdžia, plius visos šalies elektrifikacija“. Kukurzniku, voliuntaristu ir panašiais vardais vadintas SSKP gensekas Nikita Churščiov prie šios Lenino tezės pridėjo dar vieną pliusą: „plius chemizacija“.

Vėliau buvo paskelbtas komunizmo statytojų kodeksas bei kiti panašūs mistiniai dalykai. Na, kad ir to paties Churščiov paskelbtas šūkis, kad dabartinė sovietinių žmonių karta jau gyvena komunizmo sąlygomis. Ir prisigyveno iki tokio šviesaus komunizmo, kad artėjant SSRS galui, parduotuvėse neliko ne tik tradicinių ragučių kanopų ir surūdijusių silkių, bet ir paprastas kelnės ar tradicinę šimtasilvė nusipirkti tapo didele problema.

Man pačiam teko tai išgyventi. Darbo kolektyvui, kuriame darbavosi 25 vyrai, buvo skirtas leidimas leisti nusipirkti vienas vyriškas kelnės... Teko traukti burtus, laimė nusišypsojo man. Bet tuo „laimė“ nesibaigė. Teko važiuoti į parduotuvę miesto pakraštyje, kurioje buvo tik vieno dydžio neaiškos spalvos kelnės, bet ir jas norint nusipirkti reikėjo parodyti ne tik „profsajungos“, vadintos „komunizmo mokykla“, pirmininko pasirašytą taloną, bet ir pasą.

Iš štai naujasis Kremlius caras Vladimir Vladimirovič Putin per stačiatikių Velykas eina į cerkvę pastovėti su uždegta žvake kartu su kitais buvusiais KGB ir partijos veikėjais, kurie visą gyvenimą kovėsi su „liaudies opiumu“ – religija, skelbė „mokslinį ateizmą“ bei sodino į lagerius ir „psichuškes“ aktyviausius dvasininkus, tapo uoliais stačiatikiais. Naujasis caras jau vykdo to paties Karamzin paskelbtą modelį. Stačiatikybė ir vienvaldystė jau faktiškai įgyvendintos. Na, o dėl liaudininkystės – kas ir kada Rusijoje kreipė dėmesį į tokius niekus kaip rusų liaudį?

Štai dabar Putin, sukvietęs istorikus, mokė juos, kokius ir kaip reikia rašyti istorinius vadovėlius mokykloms, kaip didžiulis Rusija ir jos istorija, jos neregėtais laimėjimais. Žinoma, Putin paaikškino istorikams, kodėl visi privalo didžiulis Rusija, nežiūrint į klaidas, tiesiog žmogėdriškumą jos istorijos puslapius. Pasirodo, didžiulis reikia, net privalu, pirmiausia todėl, kad Sovietų Sąjunga nebombardavo atominėmis bombomis taikių gyventojų, nelaistė chemikalais tūkstančių hektarų teritorijos, nemetė bombų ant mažos šalies (Vietnamo). Pasirodo, amerikiečiai numetė jų, anot Putin, net septynis kartus daugiau nei per visą „didįjį tėvynės karą“. „Kitose šalyse piktadarybių buvo ne tik ne mažiau, bet dar daugiau, ir baisesnių. Pas mus nebuvo tokių juodų dalykų, kaip, pavyzdžiui, nacizmas“, – dėstė Putin. Pasirodo, kad jam baisiausias dalykas, koks tik būti gali, yra nacizmas. Apie stalinizmo košmarą, kurio metu buvo sunaikinta nepalyginamai daugiau žmonių nei Hitlerio valdymo metais, Putin neužsiminė nė vienu žodžiu.

Gal kam nors iš nežinančių ar nenorinčių žinoti istorijos tokia Putin argumentacija apie tai, kad kitos valstybės elgėsi dar blogiau, pasirodys ir priimtina. Bet amerikiečiai metė bombas ne ant savų piliečių, o ant grėmę ne tik Amerikai, bet ir visam pasauliui kėlusį japonų agresorių ar ant Maskvos remiamų ir kurstomų Vietnamo komunistų. Tuo tarpu komunistinis Rusijos vadas tokius dalykus išbandė ir praktikavosi ant savų. Išbandė tokiomis būdais, kokiais Putin kaltina amerikiečius.

Galima priminti tikrai porą pavyzdžių. Nuodingomis dujomis būsimasis sovietų maršalas Tuchačevski dar 1921 metais malšino ir naikino kilusius valstiečių sukilimus. Ir savo atominę bombą sovietų SSKP gensekai ir maršalai išbandė Tocko poligone 1954 metais ant savų, niekuo nenusikaltusių trijų sovietinės armijos korpusų, kuriuos metė į manevrų ataką per patį atominio sprogimo centrą. Jos metu iš 44 tūkstančių sovietų kareivių ir karininkų išgyveno tik keliolika iki to laiko, kol nustojo galioti visų tų nelaimėlių pasirašytas pasižadėjimas kaip akies vyzdį saugoti ir neišduoti niekam, net savo šeimų nariams tos „didžiausios valstybės paslapties“. Tie pasmerkti lėtai mirčiai net ir gydytojams negalėjo prasitarti, nuo ko sveikata taip pablogėjo. Ir gydytojai į ligos istorijas įrašydavo vieną diagnozę: „neaiškos kilmės tuberkuliozė“. Tai tik du pavyzdžiai, o jų būtų galima pateikti šimtus.

Tai, kam kalbėti apie didžiavimąsi tokia istorija, šlovinti „didžiojo tėvynės karo“ karvedžius, kurie be jokio parengimo masiškai ginkluotus dešimtis tūkstančių raudonarmiečių siuntė į mirtį, o Putin geriau patylėti. Rusijos istorikas Nikita Sokolov tokius prezidento Putin išvedžijimus pavadino „patriotiniu niežuliu“.

Stovykla Dainavoje — tai naujos idėjos, nuostabus poilsis ir naujos pažintys

Tęsinys iš liepos 17 d.

AUDRONĖ SIDAUGIENĖ
Čikagos lituanistinės mokyklos mokytoja

Po stovyklos pakalbinome keletą labai skirtingų stovyklautojų ir išklausėme jų minčių apie šią stovyklą.

Edvinas Kaminskas mokėsi lietuvių kalbos:

„Esu Edvinas Kaminskas, gimiau Massachussetts valstijoje. Kai man suėjo 50 metų, pradėjau mokintis lietuvių kalbos. Buvau Lietuvoje 4 kartus ir susikalbėjau, bet norėčiau išmokti geriau kalbėti, todėl ir atvažiuoju į Dainavą.“

Dainavoje visuomet labai smagu, o ypač smagu matyti trečiabangius su savo vaikais. Aš atvažiuoju čia jau 20 metų ir padedu mokytojai Jonaičiui. Žadu atvykti ir kitais metais. Mano vaikai suaugę ir jau suamerikonėję, tad jie čia nevažiuoja. Galbūt, jei jie nuvyktų į Lietuvą, jie pamėgintų atvykti ir čia. Bet tai gana sudėtinga“.

Susikaupimo vakaro dalyvės.

vaikų besimokančių lietuviškai klasės. Praeitais metais visi vaikai buvo per maži arba per dideli. Aš jai pasakiau, kad šiemet buvo pora mergaičių jos amžiaus ir jai būtų patikę būti stovykloje.

Kai važiuavau namo, galvojau, kad reikėtų pamokų vaikams, nekalban-

daugiau praktikos kalbėtis lietuviškai.

Buvo labai smagu stovyklauti.“

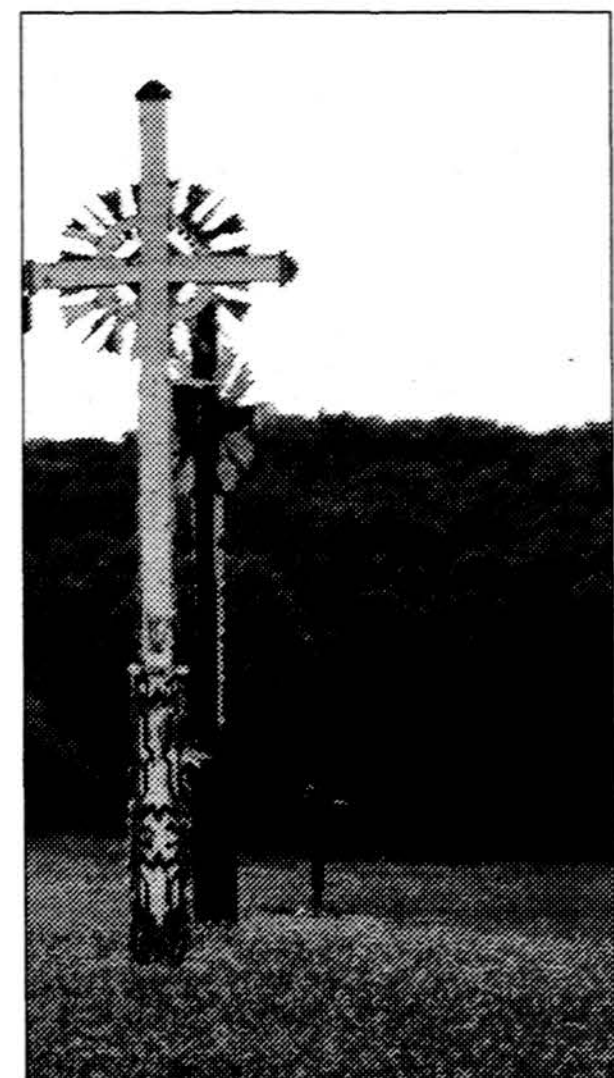
Daiva Jakubauskienė, Čikagos lituanistinės mokyklos mokytoja:

„Dirbu Čikagos lituanistinėje mokykloje mokytoja, antrą kartą atvykau į mokytojų tobulinimosi kursus Dainavoje. Šiais metais nusprendėme važiuoti visa šeima, kadangi tai buvo puiki proga ne tik pasimokyti, bet ir pailsėti, pasijusti mažoje Lietuvoje, susipažinti ir pabendrauti su žmonėmis, pasidalinti ar pasikeisti nuomonėmis. Taip pat norėjau, kad mano sūnus ir brolis susirastų naujų draugų, pabendrautų lietuviškai, išmoktų dainų ir šokių. Dainava — tai toks mielas kampelis, kuris vieną kartą pabuvus traukia sugrįžti atgal. Taip nutiko ir man — sugrįžau atgal, atsiveždama ir dar daugiau žmonių parodyti, pasidžiaugti, pasidalinti gamtos grožiu, jaukumu, lietuviška aplinka.“

Pati Dainava be galo patinka savo jaukumu, nenusakomu gamtos grožiu. Stovykloje atsiranda nuostabus jausmas, tarytum būtum atvažiavęs į kaimą pas senelius pasisvečiuoti. Be galo patiko visi renginiai, žmonių gerumas ir nuoširdumas, lyg būtų susirinkusi viena

didelė šeima. Bendra daina, šokiai, žaidimai visus taip suartino, kad dar ilgai teko gyventi stovyklos nuotakomis, išpūdziai neišdildomai įsirežė atmintyje. Negalima nepaminti maisto skonio ir nuostabių šeiminių vakarinių renginių ir jų organizatorių. O kur dar naujos pažintys, draugai, įdomios paskaitos... Smagu, kad stovyklauti atvyksta ir daugiau šeimos narių, ne tik mokytojos su vaikais. Didelis ir nuoširdus ačiū vaikų grupės vadovei Karinai Končienei už jos rūpestį, pasiaukojimą ir išradingumą! Stebina jos atsidavimas, išradingumas ir neišsenkanti kantrybė.

Nepatiko tai, kad kiekvieną rytą ir vakarą buvo leidžiamos ir keliamos vėliavos. Man atrodo, kad užtektų

Kryžių kalnelis.

stovyklos atidaryme ją pakelti, o užbaigiant ir uždariant stovyklą nuleisti. Taip pat galvoju, kad kiekvienais metais reikėtų keisti renginius, daryti kuo įvairesnių užsiėmimų, renginių, programų, įtraukti kuo daugiau žmonių. Taip atrodo, kad

Aurelija Tamošiūnaitė, Nijolė Pupienė ir Loreta Vician su savo rankų darbeliais.

Loreta Vician iš Gary, IN:

„Esu Loreta (Raudonytė) Vician, aš gyvenu Gary, Indiana netoli Čikagos. Mano tėvai abudu gimė Lietuvoje. Aš ištekėjusi už slovako ir mes turim keturis vaikus: vyriausias yra 25 metų, antram — 20, trečiam — 16, o mano jauniausiai bus 14 metų. Šiemet jau buvo mano trečias kartas stovykloje. Pernai nebuvo, kadangi buvau Lietuvoje beveik visą vasarą. Pirmą kartą, kada buvau Dainavoje, aš maniau, kad galėsiu išmokti geriau linksniuoti. Kiekvienais metais stovykloje aš išmokstu geriau...“

Man labai patiko stovykla, viskas buvo gerai. Gal mūsų klasėje — raštinėje kartais buvo per karšta ir kalbėjome, kad buvo gerai, kad šiemet stovykla buvo birželio, o ne rugpjūčio mėnesį. Mes visi nutarėm, kad kitais metais padovanosim vėjelį su lempa ir surasim, kad kas nors mums jį įtaisytų. Aš tikrai atvažiuosiu kitais metais į stovyklą.

Šiemet mano vaikai su manim nevažiuo, mano sūnui reikėjo dirbti, o mano duktė nenorėjo važiuoti. Aš manau, kad ji važiuotų, jei turėtume

tiems lietuviškai. Taip pat pasiūlyčiau kitais metais mokytojų šeimoms susimaišyti prie stalų su besimokančiais lietuvių kalbos, kad jie turėtų

Scena iš spektaklio.

dvi atskiras grupes ir tik vakare tos grupės susitinka (besimokantys ir jau „mokantys“). Kalbos galima mokytis ir bendraujant, girdint vieni kitus kalbant, nesvarbu, koks lygis pasiektas. Mes, geriau kalbantys lietuviškai, galėtume daugiau bendrauti su besimokančiais, taip ir pabendrautume daugiau, pažintume vieni kitus, o ir jiems naudingiau būtų. Paskaitos gali būti atskirai iki pietų, po pietų – abiems grupėms kažkas bendrai.

Jei tik bus galimybė, kitais metais būtinai važiuosim į Dainavą!

Sugrįžus namo po keleto dienų paklausu, ar vaikai norėtų vėl važiuoti į stovyklą. Abu tikrai norėtų, labai viskas patiko, daug draugų, renginių, geri įspūdžiai. Nors vienam 6, kitam – 16, tiek vienas, tiek kitas rado ką veikti, kuo užsiimti. Grįžus į namus, mažasis po keleto dienų padainavo stovykloje išminktą dainą. Smagu! Džiaugiasi, kad buvo linksma, kad daug vaikų, daug maudėsi ežere. Lietuvių kalba patobulėjo! Labiausiai tai patiko vyrui Ričardui!!!! Jau antrą dieną sakė, kad kitus metus vėl čia važiuos. Super stovykla!!!!

Irena Treinys, Indianapoliso lituanistinės mokyklos direktorė ir mokytoja:

„Esi Indianapoliso lituanistinės mokyklos direktorė ir mokytoja. Į stovyklą atvažiuavau antrą kartą ir žinau, kad tol, kol būsiu JAV, tol į stovyklą važiuosiu. Be to, mane traukia atvažiuoti susirenkantys panašių interesų žmonės, žinau, kad sužinosiu daug įdomių dalykų, taip pat traukia lietuviška aplinka ir

gamtos grožis, kuris, beje, TIKRAI primena Lietuvą. Taip pat stovykloje „pasikraunu“ ateinantiems mokslo metams entuziazmo ir puikių idėjų.

Stovykloje labiausiai patiko stovyklos programa. Labai puikūs Dainos Navickienės užmojai visą JAV lietuvių švietimą kompiuterizuoti, taip pat ir vadovėlius. Praėjusiais metais man labai patiko lektorė iš Lietuvos Joana Pribušauskaitė, kuri mokytojas supažindino su lietuvių kalbos dėstymo metodika, kai lietuvių kalba yra ne pirma kalba žmogaus gyve-

nime. Norėtusi daugiau tokių pasikaitų. Norėtusi, kad būtų daugiau tokiu prelegentų, kurie duotų daugiau idėjų, kaip tai pritaikyti mūsų mokyklose. Kaip šių metų savaitė parodė, kad reikia ir kompiuterių, mokymosi klasių mūsų mokytojams.

Dar kas labiausiai patiko – tai maistas. Dėkoju virėjoms už palai-kytą mano svorį, nes tikrai viskas buvo taip skanu, kad net negali įjungti savo valios mygtukų. Dar norėčiau padėkoti vakarinių programų ve-

dėjoms. Kiekvienas vakaras be išimties reikalavo didelio pasirėngimo ir tai atsispindėjo renginiuose.

Mano vaikas dar nekalba, tai jis man sunkiai galėjo nupasakoti įspūdžius, bet mačiau, kad jam patiko. Kiti mano atsivežti vaikai iš mokyklos džiaugiasi praėjusia savaitė ir planuoja kitais metais vėl sugrįžti, o tai reiškia, kad jiems patiko ir paliko gerą įspūdį. O kas galėjo nepatikti?”

Pabaiga.

Stovyklos vaikai.

Pavalgęs nuėjau į rūmus atsisveikinti su juo. Davė septynis ispanų raitelius palydėti mus į Barį. Nakvojome Cielino kaime.

Kovo devintą dieną pietų atvykome į Mesianos miestą, o nakvoti į Astumą. Šis gražiai kalne įsikūręs miestas kadaise priklausė Lenkijos karalienei Bonai. Ten ji apsistojo sugrįžusi iš Lenkijos. Dviejuose vartuose po jos herbais buvo įrašyti sveikinimai. Dėl senumo jie dyla.

Pirmuosiuose vartuose virš herbo toks įrašas: *Boną Sforcą, Aragonijos karalienę, Insubrų kunigaikščio Jono Galeaco dukterį Teisingai, pagal valstybės ir religijos reikavimus,*

Daugelį metų karaliavusių Sarmatijoje ir valdžiusių kitus kraštus

Prie Dunojaus ir Dniepro, viešai sveikina astumiečiai.

Antruosiuose vartuose, įėjus į miestą, virš herbo toks įrašas:

Boną Sforcą, Sarmatų ir skitų šiapus Dunojaus karalienę, iš tolimos Šiaurės po trisdešimt aštuonerių metų grįžusią, teisę ir teisingumą į miestą grąžinusią, viešai sveikina astumiečiai.

Po herbu toks dvielis:

Grįžo auksiniai Saturno laikai, Bona sugrįžo: Valdo ranka ji tvirta, bet ir gera tuo pačiu.

Kovo dešimtą dieną atvykome į Monopolį, prie kaimo Moli, paskui nakvoti į Barį. Šis miestas kadaise buvo tos pačios karalienės.

Kovo vienuoliką dieną čia apžiūrėjome, kas buvo verta pamatyti. Svarbiausia šv. Mikalojaus, Mirėjaus vyskupo, karstą. Iš jo garbingų palaikų sunkiasi mana, kurios truputį parsivežiau į Nesvyžiaus bažnyčią.

Nors tenai neišsidaviau, kas esąs, tikslai prisipažinau buvęs karaliaus Žygimanto Augusto rūmų dvarionis, jie man parodė karalienės Bonos kūną. Jis guli katedros bažnyčios zakristijoje, juodo šilko aksomu apdengtame karste, dar nepalaidotas. Iki šiol nesuireš, tik viršutinė lūpa kiek išgedusi.

Sužinojęs, kad atvykau, arkivyskupas atsiuntė tarnus į užiegos namus pakviesti mane į rūmus. Jie rado mane valgantį, tai atsiprašiau, neprisipažindamas esąs tas pats, kuo mane laiko arkivyskupas. Taip pasiilgiau dėl to, kad anksti rytą buvau nu-

KELIONĖ Į JERUZALĘ

M. K. RADVILA NAŠLAITĖLIS

Nr. 74

taręs išvykti, nes iš gubernatoriaus jau buvau gavęs naujus vadovus. Tuos, kurie, su manimi buvo atvykę iš Lecijaus, buvau išsiuntęs atgal.

Kovo dvyliką dieną atvykome į Molfetą, o iš čia nakvoti į Barletą, kadaise vadintą Kanomis (Cannae). Čia jau manau, kad nereikia rašyti nei apie miestų išvaizdą, nei vietovių, nes Italiją daug kas lengvai aplanko, daug kas atsidėję apkeliaavo jos provincijas.

Kovo tryliktos dienos rytą nuo Barleto tris mylias nukeliau, perėjome Kanos upės tiltą. Ta upė atiteka iš vietos, kur istoriniame mūsų Haniabalas sumušė romėnus. Ta vieta buvo kairėje, nuo mūsų tikslai už poros mylių. Nakvoti, atvykome į Cerinjolą (Cariginolam).

Kovo keturioliką dieną atvykome į Fodzios miestą. Už jį ispanų karalius kasmet moka cinšą Lenkijos karalienei Onai.

Kovo penkioliką dieną pasiekėme šv. Severino miestelį. Naktį ilsėjomės Gonzagų miestelyje Seroje (Sera).

Kovo šešioliką dieną atvykome į Tervimus, paskui nakvojome Vaste. Nuo čia prasideda Aprutijų žemė. Anksčiau juos vadino samnitaais.

Kovo septynioliką dieną atvykome prie Aklojo Kanalo (Fossam Caecam), paskui nakvoti į Ortoniją. Ši vieta tuo metu priklausė Parmos kunigaikštenei Margaritai iš Austrijos.

Kovo aštuonioliką dieną atkeliavome į Peskarą. Iš Bario mane atlydėjusius sargybinius čia paleidau grįžti atgal. Taip padariau daugiausiai dėl to, kad tikrai žinojome būsią užpulti plėšikų, itališkai vadinamų banditais (banditi). Jei užtiktum lydimus teisingumo tarnautojų, kuriuos čia vadina barigella dela campagna, tai tada nei jų, nei mūsų nepaleistų gyvų. Tas jau buvo ne kartą įvykę.

Todėl norėjome geriau, be jiems nepakenčiamų palydovų, patekti į jų rankas negu, plaukdam į jūrą, leisti į neišvengiamą pradžią. Juk, siaučiant nesiliaujančioms audroms, išplaukti į jūrą atrodė ne tik neprotinga, bet tiesiog pragaištinga. Kad lengviau būtų suprasti, čia pridėsiu, kaip daug ši žiema su savo vėjais žalos padarė. Daugelis tvirtino, kad per penkiasdešimt metų žiema plaukiojantiems niekada nebuvo tokia pavojinga kaip šiemet. Herkulio sąsiauryje audra pražudė daugiau kaip šešiasdešimt krovinių krikščionių laivų. Per tas šešiolika savaičių, kurias aš sugaišau Kandijoje, pačiame Archipelage arba Egėjo jūroje nuo vėtrų žuvo daugiau kaip dvidešimt šeši ir turkų, ir krikščionių karamuzanai.

Taiigi, kai jau nebeliko vilties toliau keliauti į jūrą, reikėjo vykti sausuma. Vakare, surinkęs savuosius, rimtai pasakiau, kad, plėšikų apsupti, jų klausiami, visi vienodai atsakinėtume. Tas dalykas iš tikrųjų mums labiausiai padėjo. Jeigu tardomi ne visi vienodai būtume atsakinėję arba būtų mums reikėję tenai žūti, arba, jeigu būtų buvę ne taip sunku išgauti, kas esu, tai būčiau buvęs dėl to suimtas, jų sargybų saugomas ir, be abejo, būčiau turėjęs didelę pinigų sumą išsipirkti į laisvę. Tie plėšikai paprastai taip daro, kai nutveria ką nors, turintį kokią galimybę sumokėti.

Tada su manim buvo dar vienas italas, vadinęsis Aleksandru Cesariniu. Iš Romos į Kandiją buvo atplaukęs su Lotynu Ursinu. Smarkiai susivaidijęs su kitu italų, bijodamas, kad kas dar blogiau neatstiktų, į Italiją grįžo tuo pat laivu kaip ir aš. Prašė leisti sausumoje tęsti kelionę kartu su manimi. Lengvai jam leidau kartu su manaisiais valgyti ir joti. Tai ir jį kartu su savaisiais pasikvietęs, liepiau, kad, ištikus tam, ko bijome, visi sakytų esą draugai, kad tarp jų nėra jokio pono nei vyresniojo, kad Korkyroje ejome Venecijos karo tarnybą, ją atitarnavę, grįžome į Veneciją, paskui kiekvienas vyksias į savo namus, nes esą įvairių tautų žmonės: vokiečiai, lenkai, lietuviai. Taip buvo nutarta sakyti, jei klausinėtų kiekvieną atskirai. Jei klaustų apie pinigus, kad pasakytų juos esant skrynioje, kurią turėjome su savim. Visai paneigti negalima, nes, iškračius ir atradus, be abejo, pagreitintų mums mirtį, kam išsigynėme.

Bus daugiau.

MIESTO PANORAMA

50 žmonių susirgo salmonelioze suvalgę sumuštinį su humusu.

Ką jie slepia?

Net dėl 662 Čikagos policininkų elgesio, policijos pajėgose dirbančių nuo 2001 metų, piliečiai sūnėsi 10 kartų ir daugiau. Tai reiškia, kad kas dvidešimto policininko elgesiu raštiškai gyventojai skundėsi bent 10 kartų. Nepaisant tokios neraminančios statistikos Čikagos miesto savivaldybė ir toliau leidžia milžiniškas lėšas tam, kad įtartinai besielgiančių policininkų pavardės ir toliau būtų laikomos paslaptimi.

Praėjusį pirmadienį, prieš pat 5 val. vakaro terminą, kai teisėjos Joan Lefkow sprendimu miesto taryba privalėjo pavišinti policininkų, kurių elgesiu skūstasi daugiau nei 10 kartų, pavardes, Čikagos vadovams pa-

vyko išplėsti teisinę pergalę. Dabar jau Apeliacinis apygardos teismas turės spręsti, ar šiuos dokumentus pavišinti ateityje.

Tuo tarpu vis daugiau Čikagos gyventojų klausia: jei policininkai, kuriais gyventojai nuolat skundžiasi, yra tik nekalto šmeižto aukos, kodėl taip bijoma pavišinti jų pavardes?

Waukegan bus griežtesnis imigrantams

7 prieš 2 balsų skirtumu Waukegan miestas nusprendė prašyti federalinio leidimo, kuris vietiniams policininkams suteiktų teisę gyventojų teirautis apie jų imigracinį statusą ir, esant reikalui, pradėti jų deportacijos procesą. Šis miesto tarybos spren-

mas sutraukė minias protestuotojų, daugiausia ispanakalbių aplinkinių miestelių gyventojų. Per ispanų kalba transliuojamas radijo stotis paskelbta informacija apie Waukegan svarstomą nutarimą sutraukė per 3,000 protestuotojų. Kai kurie prie Waukegan miesto rotušės atvyko autobusais net iš Čikagos.

Pagal dabartinius JAV įstatymus policininkai daugelyje valstijų negali teirautis sulaikyto ar apklausiamo asmens apie jo imigracinį statusą. Tačiau egzistuoja speciali programa, kurioje dalyvaujančių savivaldybių policijos pajėgos gali gauti specialų leidimą veikti kaip imigracijos įstatymų vykdytojai.

Šios programos kritikai tvirtina, kad policininkai, veikiantys kaip imigracijos taisyklių laikymosi prižiūrėtojai, skaldo vietines bendruomenes ir gasdina gyventojus, tuo pačiu atimdami duoną iš imigracijos tarnybų darbuotojų. Tuo tarpu jai pritarantys asmenys teigia, kad tik taip nelegaliai šalyje gyvenantys asmenys bus nubausti ir bus atkurta pagarba įstatymams.

„Taste of Chicago“ aukos bylinėjasi

Po to, kai daugiau nei 500 žmonių, apsilonkusių maisto mugėje po atviru dangumi „Taste of Chicago“, pasijuto blogai, o iš jų 50 susirgo salmonelioze, svarbiausia buvo nustatyti pavojingos ligos židinį. Kai miesto sveikatos apsaugos pareigūnai nustatė, kad salmonelės bakterijomis buvo apkrėstas „Pars Cove Persian Cuisine“ ruoštas humusas, bylinėjimasis tapo tik laiko klausimu. Pirmadienį

dienį čikagiškė Monique Roach, kuriai dėl salmoneliozės teko praleisti kelias dienas ligoninėje, padavė į teismą „Pars Cove Persian Cuisine“ restoraną, prašydama jai priteisti kol kas viešai neskelbiamus nuostolius. M. Roach pavyzdžiu greičiausiai paseks ir kiti smarkiai apsirgę „Taste of Chicago“ lankytojai.

Tęsiasi amžiaus byla vadinamas teismo procesas

Čikagoje tęsiasi amžiaus byla vadinamas miesto mafijos vadeivų teismo procesas. Dar 2005 m. 14-ai su ilgą istoriją turinčia Čikagos mafija siejamų įtariamųjų buvo pareikšti kaltinimai žmonių žudymu, reketu ir kitais nusikaltimais. Šiuo metu 2 iš įtariamųjų jau yra mirę, 7 padarė prisipažinimo pareiškimus.

Tarp teisiamųjų suole sėdinčių nusikaltėlių — James Marcello ir Frank Calabrese Sr.

Ši byla garsi ne tik dėl to, kad joje teisiami įtakingos Čikagos mafijos atstovai, bet ir todėl, kad jos veiksmas pakrypo šeimos dramos linkme. Mat prieš vieną pagrindinių „The Outfit“ vadinamos Čikagos mafijos smogikų Frank Calabrese Sr liudija jo sūnus Frank Calabrese Jr ir jo brolis Nicholas William Calabrese. Pastarasis liudytojo vietą užėmė pirmadienį.

Tą dieną jis papasakojo, kaip kartu su broliu žudė žmones ir kaip dalyvaudavo gaujos narių išventinimo ceremonijose.

Manoma, kad šios bylos nagrinėjimas užtruks mėnesius, o jos eigoje bus atskleista šurpių mafijos gyvenimo detalių.

Kišiniove nuteistas milijonus dolerių bandęs išvilioti lietuvius

Vilnius, liepos 17 d. (Alfa.lt) — Vienas Kišiniovo rajoninių teismų antradienį paskelbė nuosprendį Lietuvos piliečiui 38 metų Dainiui Liveikai. Jis su bendrais iš Europos bankų bandė išvilioti maždaug 600 mln. dolerių.

Kaip pranešė Moldovos informacinė agentūra Moldovos naujienos, du stambūs tarptautiniai sukčiai pripažinti kaltais dėl dokumentų klastojimo ir jų naudojimo.

D. Liveika ir Kišiniovo gyventojas 56 metų Aleksandr Spetaru dalyvavo aferoje, kai prisidengus ketinimais Moldovoje vykdyti didelius tarptautinius projektus, planuota iš Europos bankų išvilioti milijonus.

Teismas A. Spetaru skyrė 13 metų kalėjimo, D. Liveikai — 42,000 lėjų (8,400 litų) baudą. Kodėl toks bausmių skirtumas — nepranešama.

Teismas A. Spetaru skyrė 13 metų kalėjimo, D. Liveikai — 42,000 lėjų (8,400 litų) baudą. Kodėl toks bausmių skirtumas — nepranešama.

Policija sulaikė pabėgusį „Gestapą“

Atkelta iš 1 psl.

pajėgas nusikaltėliams surasti.

Kauno psichiatrijos ligoninės palatpos nėra stebimos vaizdo kameromis, ir nors du iš trijų pabėgusiųjų turėjo būti itin prižiūrimi, ligoninės direktorė Zita Liubertienė yra sakiusi, kad jie neturi pajėgų kontroliuoti kiekvieno paciento veiksmus.

„Kauno dienos“ duomenimis, prieš porą savaičių iš P. Navicko sani-

taras jau buvo atėmęs dujinį pistoletą. Kaip ginklas pateko į šio ligonio rankas, neaišku. Tačiau šis įvykis — galbūt viena priežasčių, dėl kurios nuspręsta kuo skubiau jį grąžinti į Rokiškio ligoninę, kurios langai — su grotomis.

Lietuvoje ligi šiol ieškoma pavojingiausio nusikaltėlio Romo Zamolskio, kuris pabėgęs iš psichiatrijos ligoninės įvykdė žiaurių nusikaltimų.

Lietuvoje vadovai uždirba daugiau nei JAV

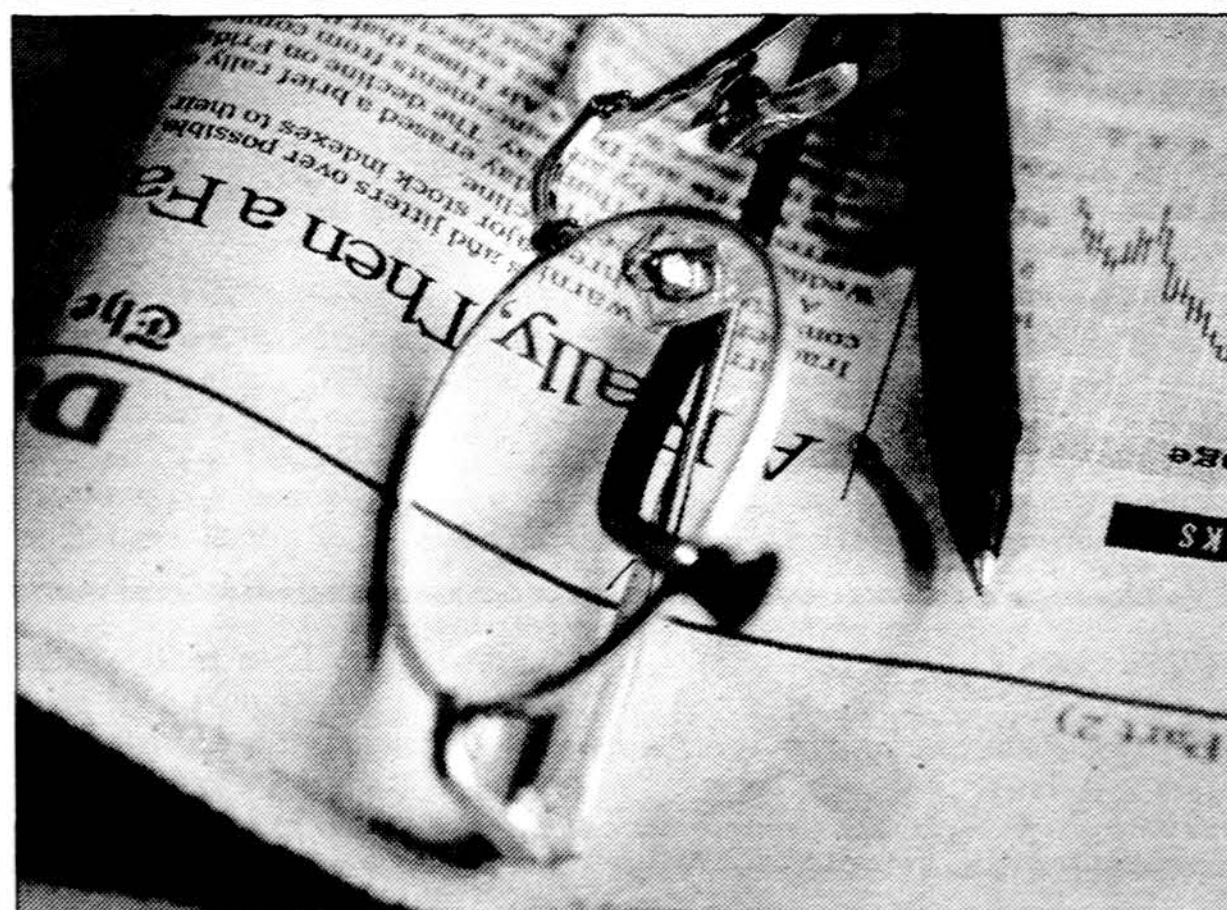
Atkelta iš 1 psl.

Ukraina (373,300 litų) ir kitos šalys, o Lenkija atsidūrė 11-oje pozicijoje (321,700 litų).

Lietuva tyrime aplenkė Vokietijos (306,400 litų), Airijos (292,900 litų), Austrijos (282,600), JAV (262,600 litų), Australijos (259,300 litų), Japonijos (256,800 litų), Italijos

(254,000 litų), Prancūzijos (245,600 litų) ir daugelio kitų išsivysčiusių šalių vadovus.

Tyrime buvo nagrinėjami aukščiausio ir funkcinio lygio vadovų atlyginimų duomenys. Buvo atsižvelgiama ne tik į darbo užmokesčio dydį, tačiau ir į mokesčius, priedus, pragyvenimo lygį.

Lietuviai mielau skaito laikraščius nei knygas.

Lietuvos gyventojai skaito daugiau laikraščių

Vilnius, liepos 17 d. (BNS) — Lietuvoje pastaraisiais metais mažėja knygų, bet auga žurnalų, laikraščių ir kitų periodinių leidinių leidybos apimtys.

Tai konstatuojama Lietuvos ekonominės plėtros agentūros užsakymu atliktoje šalies leidybos ir spausdinimo pramonės konkurencingumo studijoje.

Joje skelbiama, kad 2005 metais vienam šalies gyventojui per metus teko 64,2 egzemplioriai laikraščių — kiek daugiau nei 2004 (63) ar 2000-

aisiais (56,3) metais.

Auga ir žurnalų bei kitų periodinių leidinių leidybos apimtys — dar 2000-aisiais vienam šalies gyventojui per metus teko 12,6 tokių leidinių, o 2005-aisiais šis rodiklis siekė 17,4.

Tuo tarpu knygų ir brošiūrų metinės leidybos apimtys vienam gyventojui 2000-2005 metais sumažėjo nuo 3,1 iki 2,3 egzemplioriaus.

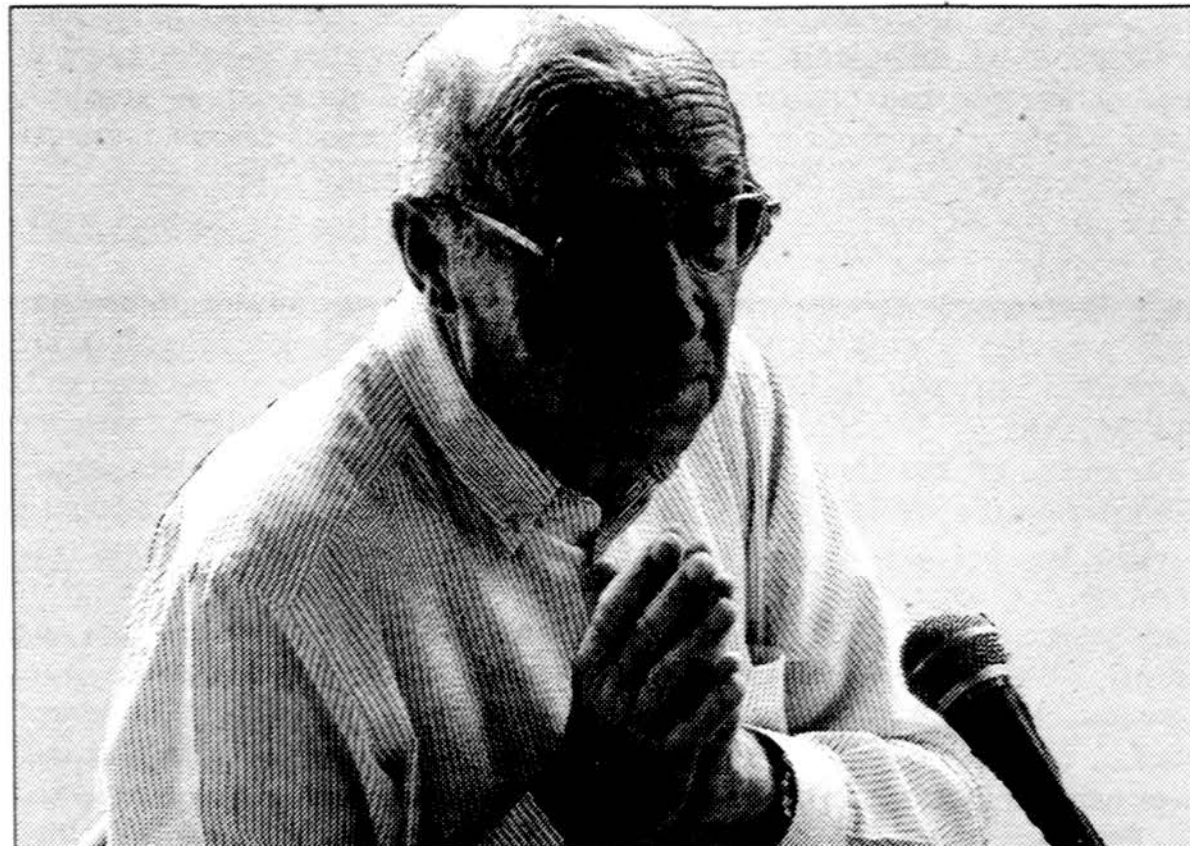
Leidybos prekės vis labiau „skaitmenizuojasi“ ir tai ateityje gali iš esmės pakeisti tradicinius jų pateikimo vartotojui mechanizmus.

Pasaulio naujienos

(Remiantis AFP, Reuters, AP, Interfax, ITAR-TASS, BNS žinių agentūrų pranešimais)

J. Saramago: „Ispanija ir Portugalija taps viena valstybe“

Portugalų rašytojas Jose Saramago.

Lisabona, liepos 17 d. (BNS) — Garsus portugalų rašytojas ir Nobelio premijos laureatas Jose Saramago papiktino savo tėvynainius, pasiūlęs Ispanijai ir Portugalijai susijungti į vieną valstybę „Iberiją“, antradienį rašo „The Independent“.

Pasak J. Saramago, susijungus šioms valstybėms, Portugalija neprarastų savo tapatybės, tačiau taptų dar vienu Ispanijos autonominiu regionu.

„Manau, kad galų gale mes tapsime viena valstybe, kurioje Portugalija bus dar viena Ispanijos provincija, tačiau neabejoju, jog portugalai ir toliau galės šnekėti, rašyti bei mąstyti savo kalba“, — interviu Lisabonos laikraščio „Diario de Noticias“ kalbėjo rašytojas. Jo teigimu, Ispanija sudaryta iš įvairių kartu gyvenančių tautų, kurios kalba skirtingomis kalbomis, tad Portugalijos, kaip autonomijos, poziciją Ispanijoje būtų galima lyginti su Katalonijos ar Galisijos situacija.

„Katalonija priklauso Ispanijai, tačiau ji turi savo kultūrą ir kalbą. Tas pats yra ir su Baskų kraštu ar Galisija, tad portugalai tikrai netaptų ispanais“, — teigė 85 metų J. Saramago, pirmasis portugalų rašytojas, gavęs Nobelio literatūros premiją.

Rašytojo teiginiai yra visiškai priešingi vyraujančiai nuomonei, jog Ispanija ne tik neprijungs naujų žemių, bet greitai suskils į kelias valstybes. J. Saramago į tokią nuo-

monę nekreipia dėmesio, sakydamas, kad „vienintelis regionas, kuris siekia nepriklausomybės nuo Ispanijos, yra Baskų kraštas, tačiau niekas rimtai netiki jų ketinimais“.

Tokios garsaus rašytojo prognozės tik dar labiau paaštrino santykius tarp dviejų kaimynių, kurios, pasak garsaus posakio, yra „atsukusios viena kitai nugaras“.

Portugalijos istorija yra keliais amžiais ilgesnė nei Ispanijos, ir ji ilgai dominavo pasaulinėje prekyboje, tuo tarpu Ispanija tebuvo įvairių nuolat kariaujančių karalysčių mišinys. Nepaisant to, šiandien Ispanija meta šešėlį savo mažesnei kaimynei ir, galima sakyti, ją ignoruoja.

„J. Saramago vizija galbūt ir būtų tikusi 19 amžiuje, tačiau šiandien mes gyvename 21-ajame amžiuje, kuriame vyrauja visai kitos tendencijos“, — kalbėjo buvęs Portugalijos užsienio reikalų ministras ir šalies ambasadorius Madride Antonio Martin de Cruz.

Portugalai iki šiol negali atleisti savo vieninteliam Nobelio premijos laureatui, buvusiam komunistų partijos nariui, už tai, kad šis paliko savo tėvynę ir išvyko gyventi į Ispaniją. Tai J. Saramago padarė tada, kai Portugalijoje buvo uždraustas jo romanas „Evangelijs pagal Jėzų Kristų“, pripažintas kaip įžeidžiantis katalikybę.

Šiuo metu J. Saramago gyvena Ispanijai priklausančiose Kanarų salose, kartu su savo ispanė žmona.

Popiežiaus sekretorius vadovaus Ukrainos katalikams

Vatikanas, liepos 16 d. („Reuters“/BNS) — Popiežius Benediktas vieną iš dviejų savo asmeninių sekretorių paskyrė būsimuoju Ukrainos lotynų apeigų (Romos) katalikų bažnyčios vadovu, pirmadienį pranešė Vatikanas.

Monsinoras Mieczyslaw Mokrzycki buvo paskirtas Lvovo miesto arkivyskupo koadjutoriumi. Tai reiškia, kad jis netrukus pakeis dabartinį arkivyskupą kardinolą 80-metį Marian Jaworski.

Lenkijoje gimęs 46 metų M. Mokrzycki buvo jaunesniuojų popiežiaus

Benedikto sekretoriumi nuo jo išrinkimo 2005 metais. Jis taip pat buvo ir jaunesnysis velionio popiežiaus Jono Pauliaus sekretorius.

Buvęs popiežiaus Jono Pauliaus vyresnysis sekretorius Stanislaw Dziwisz popiežiaus Benedikto 2005 metais buvo pakeltas į Lenkijos miesto Krokuvo arkivyskupus, o pernai tapo kardinolu.

Lotynų apeigų katalikai Ukrainoje daugiausia yra lenkai. Tuo tarpu Ukrainos rytų apeigų katalikai, turintys savo atskirą vadovą, meldžiasi pagal bizantiškus ritualus.

EUROPA

VARŠUVA

Lenkijos prezidento Lech Kaczynski pareiškimas vizito JAV metu, kad klausimas dėl priešraketinio skydo elementų statybos Lenkijoje jau išspręstas, nustebino lenkų dienraštį „Rzeczpospolita“. Iki šiol Lenkija šio skydo elementų statybą siejo su saugumo garantijomis ir parama karinėje srityje. „Dabar Lenkijos vadovas pareiškė, jog šie klausimai turi būti atskirti, o šalis niekada neatsisakys to, kas jai svarbu“, — rašo dienraštis. Kaip pažymima straipsnyje, „Lenkijos valdžia prisitaikė prie amerikiečių, nes Washington manė, jog skydo susiejimas su papildomomis saugumo garantijomis galėjo sudaryti įspūdį, kad jo statyba — tai naujo samokso prieš Rusiją dalis.“ Manoma, kad priešraketinio skydo elementai bus pastatyti Pamaro vadovijos Redzikovo gyvenvietėje, kur anksčiau buvo karinė bazė, ir kad statyba prasidės 2008 metais.

LONDONAS

Paauglė, kurios mokytojai neleido jai mokykloje nešioti „skaistybės žiedo“, simbolizuojančio jos išpaigojimą saugoti nekaltybę, pirmadienį Aukštajame teisme pralaimėjo teisinę kovą dėl šio draudimo. 16-metė Lydia Playfoot tvirtina, kad tas si-dabrinis žiedas yra jos tikėjimo raiška, ir teisme įrodinėjo, kad dėl jo neturėtų būti taikomos mokyklos taisyklės, draudžiančios nešioti papuošalus. „Esu labai nusivylusi Aukštojo teismo šio ryto sprendimu neleisti man mokykloje nešioti savo skaistybės žiedo kaip mano krikščioniško tikėjimo neturėti nesantuokinių lytinių santykių apraiškos“, — sakoma L. Playfoot pareiškime.

JAV

NEW YORK

Žiniasklaidos magnato Rupert Murdoch valdoma korporacija „News Corp“ jau pasiekė preliminarų susitarimą dėl „Dow Jones“ įsigijimo už

5 mlrd. JAV dolerių, ir pastarosios įmonės valdyba svarstys pasiūlymą pritarti šiam sandoriui, rašo informuotus šaltinius cituojantis JAV verslo dienraštis „The Wall Street Journal“. Tačiau pagrindinė galima sandorio kliūtis — Bancroft šeimos, kuriai priklauso 64 proc. balso teisė turinčių „Dow Jones“ akcijų, pritiriamas. Manoma, kad šeima, kurios nariai nesutaria dėl sandorio, apie sprendimą paskelbs ateinančią savaitę.

RUSIJA

SANKT PETERBURGAS

Rusijoje antradienį prisimintos paskutinio šalies imperatoriaus Nikolajaus II ir jo šeimos narių, kanonizuotų Archijerejaus katedroje 2000 metais, žūties metinės. Sankt Peterburgo vyskupijose, visose didelėse ortodoksų šventovėse vyko pamaldos, skirtos šventiesiems imperatoriškiems kankiniams, kuriuos sušaudė bolševikai 1918 metų liepos 17 dieną Ipatjevų namo rūsyje Jekaterinburge. Be to, Šv. Petro ir Pauliaus katedroje Petropavlovsko tvirtovėje, kur palaidoti Sverdlovsko srityje rasti palaikai, nustatyti kaip caro šeimos palaikai, šventovės vyresnysis šventikas Aleksandras laikė pamaldas už aukas.

MASKVA

Didžioji Britanija, priimdama sprendimą išsiųsti iš Londono keturis pasiuntinius ir negerbdama Rusijos konstitucijoje numatyti draudimo išduoti piliečius, paskelbė Rusijai diplomatinę karą, antradienį rašo rusų laikraščiai. Apžvalgininkai kaltina Britaniją dvejopais standartais — baudžiant Rusiją dėl jos atsisakymo išduoti buvusio agento Aleksandr Litvinenko nužudymo bylos įtariamąjį, bet ignoruojant daugybę Rusijos prašymų dėl asmenų išdavimo.

* * *

Rusija nedalyvaus rengiant naują Jungtinių Tautų (JT) Saugumo Tarybos rezoliucijos projektą dėl Kosovo, pareiškė žurnalistams Rusijos nuolatinis atstovas Jungtinėse Tautose Vitalij Čiurkin. „Mes nemano-me, kad teisingas siūlomas kelias ir nedalyvausime rengiant dokumentą, kuris neišsprendžia pagrindinės problemos“, — sakė V. Čiurkin.

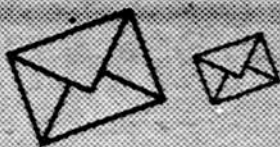
ATLANTIC Express Corp.

1-800-775-SEND
www.atlanticexpresscorp.com

Ocean Freight 	Krovinių gabenimas laivu visas pasaulio šalis.
Auto Export 	Krovinių gabenimas lektuvu visas pasaulio šalis.
Small Packages 	Automobilių pirkimas bei siuntimas visas pasaulio šalis.
	Krovinių pervežimas visoje Amerikoje.
	Smulkių siuntinių siuntimas bei pristatymas namus Lietuvoje, Latvijoje, Estijoje, Baltarusijoje bei Ukrainoje.

8801 78th Ave Bridgeview, IL 60455 Tel. 1 708-599-9680
Fax. 1 708-599-9682 Tel. 1 800-775-7363

Laiškai, nuomonės, komentarai

„DRAUGAS“ NIEKO NELAIMĖTŲ

Liepos 11 d. numeryje Vytautas Kamantas rašo, kad „Draugas“ turėtų patraukti JAV pašta ir teismą ir pareikalauti kelių milijonų dolerių kompensacijos už nuostolius. Mano manymu, traukti JAV pašta ir teismą būtų tas pats, kaip traukti Internal Revenue Service ir teismą. Nei vienu, nei kitu atveju nieko nelaimėtumėm.

Vieninteliai, kurie Amerikoje gauna puikų pašto patarnavimą, tai privilegijuota klasė. Į tą klasę įeina milijoninio tiražo laikraščiai ir savaitiniai žurnalai, „People“ ir kiti ir didžiausios verslo bendrovės (kaip „Macy's“, „Bloomingdale's“, „Saks Fifth Avenue“ ir kitos). Jos paštui atneša milijonus dolerių pelno, ir paštas jų negali nuvilti. Tie leidiniai ir tų bendrovių katalogai pasiekia skaitytojus ir klientus per porą dienų, nesvarbu, kokioje valstyje jie gyventų. Jie ateina net greičiau už pirmos klasės ar taip vadinamą „Priority mail“ klasės pašta.

Jeigu skaitytojai ar klientai laiku negautų tų žurnalų ar katalogų, lei-

dėjai ir bendrovės prarastų milijonus dolerių. Ir jie turėtų daugiau sėkmės išsireikalaujant kompensaciją negu „Draugas“. O paštas tuo rizikuoti negali. Taip kad ranka ranką plauna.

„Draugas“ ir kita panaši spauda paštui nelabai rūpi, jie didelio pelno jiems neatneša. Nesvarbu, kiek paštas turėtų tarnautojų, jie visko nespėja atlikti tuo pačiu metu. Taip kad prioritetas suteikiamas aukščiau minėtiems klientams, o visi kiti būna nustumti į galą.

Paštas vis dažniau ir dažniau kelia tarifus, bet patarnavimas vis blogėja. Jų pasiteisinimas yra toks, kad reikia samdyti daugiau tarnautojų ir įsirengti naujausią technologiją, o visa tai daug kainuoja. Bet jei tarnautojai neišmoka ta technologija naudotis, jokio progreso taip ir nesi-mato. Keisčiausia, kad už laikraščio negavimą laiku skaitytojai dažniausiai kaltina leidėjus, o ne pašta.

Valentinas Ramonis
Lemont, IL

ĮRODYTI BUS SUNKU

Birželio 27-osios „Draugas“ atėjo pavėlavęs. Tad labai gerai suprantu gerbiamo Tamkutonio erzeli. Nepaisant to, aš gerokai pasipiktinau ypač šiuo jo sakiniu: „Kalbant apie Čikagos pašta, reikia prisiminti, kokiomis aplinkybėmis susiformavo dabartinė Čikagos pašto biurokratija, ją pervedant į tamsiaodžių rankas ir jų veikimo metodus“.

Ar rašantysis tikrai žino, kaip ta „biurokratija“ susiformavo, ar tik spėja, nes, jo manymu, visi juodaodžiai tingūs ir neefektyvūs? Kiek jis žino apie įdarbinimo procesą, norint dirbti pašte? Daugelį metų dirbusi miestų valdžios srityje, iš patirties žinau, kad tingių darbininkų yra ir baltų, ir juodų, ir žalių (jei tokių būtų).

Neteisinga ir netikslu visą rasę suteršti tuo pačiu purvu. Nenorėčiau, kad mane kas sutapatintų su tais

lietuviams, kurie nusikalto sukčiaudami, vogdami ar net žudydami. Aš neatsakau už visų lietuvių elgesį, lygiai kaip juodieji neatsako už tuos, kurie elgiasi nesąžiningai. Imti algą už neatliktą ar prastai atliktą darbą yra nesąžininga.

Žinant, kiek kainuoja bylinėjimasis teismuose, man kyla klausimas, kas už tai sumokėtų? Kiek atsimenu, traukti federalinę valdžią į teismą yra neįmanoma. Jeigu norim traukti kokį konkretų asmenį, tai jau kitas reikalas. Bet įdomus klausimas būtų, ar laiku atvyksta angliški laikraščiai, kurie yra siunčiami paštu? Yra tokių katalikiškų ir t.t. Mano patirtis tokia, kad jie irgi vėluoja. Įrodyti, kad diskriminuojama tik prieš mus bus labai sunku, jei iš viso įmanoma.

Lilė Gražulienė
Grayslake, IL

„ŠVELNIAI“ KRITIKUOJANT ADAMKAUS PREZIDENTŪRĄ

Spaudos laisvės esmė yra tai, kad skirtingos nuomonės ir skirtingi vertinimai, ypač kritika, turi pasiekti dienos šviesą, nesvarbu, kiek jie būtų kam nors nepatogūs. Prezidentūra yra svarbi įstaiga valstybėje. Ji nėra vieno žmogaus nuosavybė. Jeigu atsiranda trūkumų žmogaus, kuris sėdi toje svarbioje kėdėje, veiksmuose (ar neveiksmingume), tie trūkumai neturi būti nutylėti.

Nors nei Tamkutonis, nei aš prezidento neglostėme, tačiau nė vieno iš mūsų žodžiuose apie Adamkaus Prezidentūrą nebuvo nei asmeniškumo, nei „šiurkščios“ kritikos, kaip pvz., šiais laikais pasirodo rimčiausioje pasaulio spaudoje apie JAV prezidentą Bush, apie Tony Blair ir kitus valstybių vadovus. Ar Lietuvos Prezidentūra tokia jau silpna ir tokia menka, kad reikia bijoti iškelti trūkumus taip, kaip visame pasaulyje daroma, vertinant kitų valstybių vadovų veiklą?

Toliau žvelgiant, jeigu tikrai, pagal Antaną Paužuolį, „Niekas neužgins, kad LR prezidentas Valdas Adamkus labai gerai atstovauja Lietuvai tarptautinėje plotmėje“, tada kaip turime suprasti tai, kad tarptautinėje spaudoje, aptariant Adamkaus pajėgumą, jis vadinamas „the doddering Lithuanian president“? Arba pačioje Lietuvoje, iš kur aš neseniai sugrįžau, dažnai girdėjau iš gerų, mąstančių, geros valios žmonių, kurie nori ir linki tikrai sėkmės ir Adamkui, ir Lietuvai panašius žodžius, kurie Lietuvos laikraštyje šitaip pasirodė:

„Nors prezidentas dar išlieka 'tautos numylėtinis', bet ką pastaroji darys, jei daugiau apskritai nėra kuo pasitikėti. (...) Be to, stebint jo blaškymąsi, žaidimą tarp partijų ir su partijomis, dar niekam negali būti aišku, ko iš šio žmogaus galima laukti“ („Respublika“, 2007 m. liepos 2 d., 6 psl.).

Galbūt aš kitaip suprantu, ką reiškia „labai gerai atstovauti“, bet, rodos, kad išvykos į užsienį, iš kurių parsivežama tik dar viena fotografija su Adamkum, jam stovint kokioje nors politikų ar biurokratų grupėje, yra maža nauda valstybei. Galbūt jam pačiam asmeniškai smagu matyti tokias savo fotografijas laikraščiuose, bet kuo tas padeda Lietuvai, kuo tas padeda Lietuvos piliečiui?

Taip pat, ar neatsibosta, atsi-prašinėjant už Adamkaus neveiklumą, vis kartoti, kad Lietuvos prezidento veikla yra apribota ir suvaržyta Konstitucijos ir kad dėl to Konstitucinio suvaržymo nelabai ką jis gali nuveikti. Užtarinėjantys Adamkų į Tamkutonio sąrašą kritikuojamus prezidento atliktus veiksmus konkrečiai neatsako. Ar būtų Adamkus prasižengęs Konstitucijai, jeigu būtų geriau atlikęs nors vieną Tamkutonio minimą prezidento uždavinį?

Be to, prezidentas turi savo rankose Lietuvos stipriausią jėgą, kuri veikia valstybės gyvenimą ir kryptį — jėgą, kuri nei man, nei Leonidui Ragui, nei Antanui Paužuoliui, nei Jeronimui Tamkutonui nėra taip prieinama kaip prezidentui.

Stipriausia politinė ir visuomeninė jėga Lietuvoje šiais laikais yra Lietuvos žiniasklaida. Niekas kitas Lietuvoje taip efektyviai neveikia, atidengiant Lietuvos nesklandumus, trūkumus ir korupcijas, nesvarbu, ar kliūva įtakingiems politikams, valdininkams, verslininkams, ar valdžios įstaigoms. Lietuvos žiniasklaida

pakartotinai priverčia tuos žmones ir tas įstaigas paisyti įstatymų su ta minima Konstitucija, ir su Lietuvos žmonių gerove.

Aš, Ragas, Paužuolis, Tamkutonis — mes visi galime šiuose puslapiuose taip pat diskutuoti apie reikalus, susijusius su Lietuvos žmonių gerove. Bet tai daugiausia lieka „tarp savųjų“, kažkur laikraščio viduryje tarp reklamų ir įvairių pranešimų. O visų Lietuvos laikraščių pirmi puslapiai ir televizijos kanalai tikrai ir laukia prezidento žodžių — tegul tik jis ką nors svarbaus drąsiai, ryžtingai ir aiškiai pristato ir proveguoja. Čia joks konstitucinis apribojimas prezidento nevaržo.

Sutinku su Antanu Paužuoliu, kad prezidentui reikia arba sakyčiau — trūksta „drąsos ir pasiryžimo“. Adamkui lengviau ir turbūt maloniau skristi į užsienį dar vienai foto sesijai, kaip jis neseniai padarė skridamas į Portugaliją, nors ir į tą kelionę vykdamas pažeidė valstybės įstatymus. Prezidento kelionė į Portugaliją nusamdytu komerciniu lėktuvu valstybei kainavo 470,000 litų, nors įstatymas draudžia viršyti 75,000 litus. Bet nesiskaityti su valstybės turtais — tai tik Lietuvos valdininkų bendros ligos epidemija. (Konstitucijos, rodos, lyg ir neužgavo). O mums reikia nebijoti prabilti, kai matome, kad karalius nuogas, ir toliau pasinaudoti spaudos laisve.

Donatas Januta
San Francisco, CA

VAKARYKŠTĖS IR ŠIANDIENINĖS SPAUDOS PANAŠUMAS

„Draugo“ kultūriniame priede š. m. liepos 7 d. yra žurnalistės Aldonos Žemaitytės pasikalbėjimas su buvusiu dėstytoju doc. Bronium Ragučiu tema „Mūsų žurnalistika: verslas ar idėja?“

Iš pateiktų profesorius bruozų apie žurnalistiką išdėstytas liko „nedemagogiškai ir nekategoriškai pateikiamos informacijos“. Profesorius apibūdina laikraštį „Lietuvos rytas“ (lyg visi kiti laikraščiai būtų geresni — L.R.) kaip neįdomią atsakomybę už savo žodžius. Norėdama išvengti tokios ydos spauda turėtų prisilaikyti tam tikrų padarumo dėsnių. Reikia gerbti spaudos laisvę, bet ne laisvą spaudą, kuri nepripažįsta atsakomybės visuomenei. Toks būtų mano atsakymas į Antano Paužuolio praeitos savaitės laišką „Spaudos laisvę reikia gerbti“. O dėl ne visai švankios „Lietuvos rytas“ laikysenos turėsime progos pasikalbėti su vyriausiuoju jo redaktoriumi Rimvydu Valatka, jam lankantis JAV rugsėjo mėnesį.

Žurnalistė Aldona Žemaitytė ir pokalbyje išskirtinai minimas „Lie-

tuvos rytas“ nukėlė mane į praeitą dešimtmetį, kai prieš 10 metų laiškų kreipiausi į jos redaguojamą laikraštį „Dienovidis“. Norėjau atkreipti skaitytojų dėmesį į ne man vienam atrodžiusį tendencingą straipsnį apie Sąjūdžio laikotarpiu JAV atsilankiusius kultūrininkus iš Lietuvos ir jų, kaip svečių, globėjus. Laiškui nepasirodžius spaudoje, kreipiausi į „Lietuvos rytą“, kuris išspausdino, o „Dienovidžio“ skaitytojai, be papildomos ne mažiau krikščioniškos nuomonės, liko be išsamesnio vaizdo.

Toks įvykis leido patirti spaudos galią, galinčią skaitytojui perduoti ar sulaikyti žinias bei nuomones. Tokią svarią komunikacijos ypatybę prof. Bronius Raguotis ypač pabrėžia. Anot jo, žurnalistikoje, nesvarbu, kur ir kokioje formoje ar politinėje sistemoje ji būtų, vienas reikšmingiausių jos bruozų yra manipuliavimas visuomenės nuomone. O tai jis laiko pagrindiniu panašumu tarp vakarykštės (varžomos okupanto — L.R.) ir šiandieninės spaudos.

Leonidas Ragas
Itasca, IL

KUO YPATINGA „ŠVIESININKŲ-SANTARIEČIŲ“ IDEOLOGINĖ PROGRAMA?

Petras Pagojus savo rašinyje „Balsas iš minios“ „Draugo“ laiškų skyriuje išgyrė Valdą Adamkų, kaip besivadovaujantį „Šviesininkų-Santariečių“ nustatytomis darbo ir kovos gairėmis. Kuo šios organizacijos ideologiniai bruozai ir veikimo būdai geresni už kitų politinių organizacijų veikimo metodus? Gal Petras Pagojus (nors pats jai nepriklauso, gal žino ideologijos bruozus?) ar pati „Santariečių-Šviesininkų“ vadovybė pa-

skelbtų savosios organizacijos veikimo būdus visai lietuvių visuomenei.

Būtų labai džiugu, kad Lietuvoje esančios partijos vadovautųsi „Šviesininkų-Santariečių“ darbo ir kovos gairėmis, ne vien LR prezidentas. Gal tada Lietuvoje klestėtų gerovė ne tik didžiuosiuose miestuose, bet kaimuose ir miesteliuose.

Antanas Paužuolis
Chicago, IL

ĄČIŲ VITALIJAI DUNČIENEI UŽ RAŠINĮ

Skaitantieji „Draugo“ dienraštį, perskaite Vitalijos Dunčienės rašinį, pavadintą „Kas uždarinėja tautines bažnyčias“, turėtų būti dėkingi autoriui už jos teisingai išreikštas mintis. Pagrindinė rašinio mintis yra: lietuviškų parapijų uždarymas — tai lietuvių nutautėjimo ir tikėjimo praradimo pasekmė, o ne priežastis.

Rašinys yra naudingas parapijų kunigams ir lietuvių Romos katalikų visuomenei, nes jame yra nurodyti būdai, kaip to išvengti, net panaudojant įvairius evangelijos posakius. Lietuvių parapijos tuštėja, kadangi daugelis jos narių iškeliauja į Amžinybę, kita dalis išvažiuoja į tolimus priemiesčius, savo vietovėse lankosi anglų kalba vykstančiose pamaldose, o jaunoji karta ne visada lankosi jose, kad ir kokia kalba jos yra aukojamos. Buvę parapijos nariai nesigilina, kad šios lietuviškos bažnyčios buvo pasitaisyty mūsų pirmtakų, gal aukojusių paskutinius centus, kad tik turėtų lietuvių parapiją ir galėtų

lietuviškai pasimelsti ir atlikti kitas religines užduotis lietuviškai.

Rašinio autorė nekaltina kunigų, kurie aukštesnės katalikų vyriausybės įsakymu uždaro bažnyčias, bet buvusius parapijiečius, apleidusius savąsias parapijas.

Reikia pripažinti, kad yra klebonų, kuriems angliškos pamaldos yra svarbiau negu lietuviškos. Parapijiečiai, matydami, kad lietuviškumas yra stabdomas, apleidžia parapiją, nes pamaldose, laikomose angliškai, gali dalyvauti ir savose priemiesčių gyvenvietėse.

Baigiamoji autorės mintis yra ta, kad lietuviškų parapijų išlaikymas yra mūsų lietuvių ir kitų parapijiečių reikalas. Jas lankykime, dalyvaukime parapijos veikloje ir savo įnašais jas remkime. Ne laikas rašyti skundus, kada jos uždaromos. Visur reikia pasiaukojimo, atvykite į lietuviškas pamaldas ir iš tolimesnių vietovių.

Antanas Paužolis
Chicago, IL

NEUŽDARINĖKIME SAVO BAŽNYČIŲ

Paskutiniu metu „Drauge“ vis pasirodo Vitalijos Dunčienės straipsniai, kuriuos su malonumu perskaitau. Paskutinio jos straipsnio 2007 m. birželio 30 d. „Drauge“ iki šiol negaliu pamiršti.

Kai 2002 m., būdama JAV LB Kultūros tarybos pirmininkė, užsimojau surinkti Amerikos lietuvių materialiosios kultūros palikimą — aprašyti JAV lietuvių rūpesčius ir pinigais pastatytus, įsigytus pastatus ir bažnyčias, supratau, kaip lietuviui išeiviui buvo svarbu turėti savo maldos namus ir perduoti juos ateinančioms kartoms. Lietuviai tikėjo maldos galia, o bažnyčia buvo ir yra kartu ir mūsų bendruomenės namai. Sutinku su Vitalija Dunčiene, kad „Lietuvių parapijų uždarymas — tai lietuvių nutautėjimo ir tikėjimo praradimo pasekmė, o ne priežastis“.

Jau kuris laikas man ramybės neduoda ši tema, ypač sakomi priekaištai katalikų kunigams, vyskupams. Ar kunigas kaltas, kad bažnyčia net ir sekmadieniais yra tuščia? Kas turi išlaikyti bažnyčios pastatą? Iš kur gauti lietuvių kunigų, kai nėra pašauktų į kunigystę? Pašauktųjų tarnauti smarkiai sumažėjo ir Lietuvoje, kur gyvenimas gerėja ir šeimos mažėja. Dažnai girdime, kad kunigo gyvenimas yra lengvas. Jei tikrai jis lengvas, kodėl nedaugėja

pašauktųjų, o mažėja. ĄČiŲ Dievui, tarp lietuvių kunigų iškrypėlių nėra. O dėl vieno ar kelių kunigų nuodėmių mūsų tikėjimas negali sugriūti. Tikėjimas yra gyvenimo jėga, tikėti — reiškia gyventi.

Ne kartą girdžiu posakį: „Kai nueinu į bažnyčią, visada gieda 'Aleliuja'“. Ar nėra kitų giesmių? Išvada aiški: tas, „tikintis“ tautietis nuvyksta į bažnyčią kartą metuose — per Šv. Velykas, tai ir tegirdi „Aleliuja“. Tiesa, per didžiąsias šventes — Šv. Velykas ir Bernelių Mišias — lietuviškos bažnyčios Čikagoje būna perpildytos. O kur yra tariai katalikai sekmadieniais, tautinių švenčių progomis? Kaip ilgai Čikagoje išlaikysime Šv. M. Marijos Gimimo parapiją Marquette Park, M. Nekalto Prasidėjimo parapiją Brighton Park ir Šv. Antano parapiją Cicero? Visose šiose parapijose dirba lietuviai kunigai, bet bažnyčios beveik tuščios. Dabar lietuvių Čikagoje ir apylinkėse padaugėjo, o bažnyčios palaipsniui tuštėja, su kiekvienu iškeliaujančiu amžinybėn. Lietuviška parapija skirta ne tik sportui ir pramogoms, bet visų pirma — maldai.

Neuždarinėkime savo bažnyčių, nekaltinkime kunigų, bet lankykime ir išlaikykime jas ir Dievas mūsų neapleis.

Dėkui Vitalijai Dunčienei už gerą ir nuoširdų straipsnį. Tikiu, kad kiekvienas jį perskaitęs „Drauge“ susimąstys.

Marija Remienė
Westchester, IL

SKELBIMAI

NEKILNOJAMASIS TURTAS

GREIT PARDUODA

First Landmark Realty

Bus. 773-590-0205
Res. 708-425-7160

RIMAS
STANKUS

- Čikagoje ar priemiesčiuose
- Greitas ir sąžiningas pataravimas
- Nuosavybių įkainavimas veltui
- Tarpininkaujame gaunant paskolą
- Pensininkams nuolaida

STASYS CONSTRUCTION

Stalio darbai, rūšių, vonių ir virtuvų įrengimas; priestatai; keramikos plytelės; „sidings“, „soffits“, „decks“, „gutters“, plokštės ir „shingle“ stogai; cementas, dažymas. Turiu darbo draudimą.
S. Benetis, tel. 630-241-1912

SKELBIMAI

PASLAUGOS

STATE FARM
INSURANCE
AUTOMOBILIO,
NAMŲ, SVEIKATOS IR
GYVYBĖS DRAUDIMAS

Agentas Frank Zapolis
Off. Mgr. Aukšė S. Kane
Vilma Jarulienė
Virginija Smukaitienė
kalba lietuviškai.

FRANK ZAPOLIS
3208 1/2 West 95th St.,
Evergreen Park, IL 60805
Tel. 708-424-8654; 773-581-8654

Akių ligos

ARAS ŽLIOBA, M.D.
AKIŲ LIGOS — CHIRURGIJA
219 N. Hammes Avenue
Joliet, IL 60435
Tel. 815-741-3220

Vidaus ligos

EDMUNDAS VIŽINAS, M.D., S.C.
VIDAUS LIGŲ GYDYTOJAS
Kalbame lietuviškai
6918 W. Archer Ave. St. 5 ir 6
Chicago, IL 60638
Tel. 773-229-9965
Valandos pagal susitarimą

Dantų gydytojai

DR. JOVITA KERELIS
DANTŲ GYDYTOJA
9525 S. 79th Ave., Hickory Hills, IL
Tel. (708) 598-8101
Valandos pagal susitarimą

EUGENE C. DECKER, DDS, P.C.
DANTŲ GYDYTOJAS
Lietuviams sutvarkys dantis už prieinamą kainą.
Sustatimui kalbėti angliškai arba lietuviškai.
4647 W. 103 St., Oak Lawn, IL
55 E. Washington, Suite 2401,
Chicago, IL
Tel. 708-422-8260.

Širdies ir kraujagyslių ligos

VIDAS J. NEMICKAS, M.D.
KARDIOLOGAS — ŠIRDIES LIGOS
7722 S. Kedzie Ave.
Chicago, IL 60652
Kab. tel. 773-471-3300

Stuburo ir skausmo ligos

JONAS V. PRUNSKIS, MD
TERRI DALLAS PRUNSKIS, MD
VIK DUGAR, MD
Illinois Pain Institute
Nugaros, sprando, galvos, sąnarių,
suželdimų darbovietėje bei kitų vietų
skausmo diagnozės ir gydymo specialistai.
Elgin: 847-289-8822
McHenry: 815-363-9595
Elk Grove: 847-718-1212
www.illinoispain.com

Chirurgai

Dr. PETRAS V. KISIELIUS
Inkstų, pūslės, prostatos
gydymas bei chirurgija
Center for Health
1200 S. York, Elmhurst, IL 60126
630-941-2609

DĖL AUŠROS VARTŲ BAŽNYČIOS MANHATTAN

Šimtametė Aušros Vartų bažnyčia buvo uždaryta Manhattan šią žiemą vyskupo parėdymu, kadangi jis nori parduoti bažnyčios plotą verslininkams už 15 ar daugiau milijonų dolerių. Parapijiečiai kreipėsi į civilinį teismą dėl vyskupo savivaliavimo, bet bažnyčios nuosavybės dokumentai yra vyskupo rankose. Byla buvo pralaimėta.

Tačiau yra svarbesnė priežastis dėl bažnyčios nenugriovimo. Ji yra istorinis kultūrinis ir religinis lietuvių imigrantų paminklas, saugojamas New York miesto įstatymo. Reikia vėl

grįžti į teismą ir atgauti bažnyčią, kaip kad Detroit lenkai padarė su vyskupo uždaryta St. Albertus bažnyčia.

Manhattan yra Amerikos kultūrinė sostinė. Lietuviai neišgalės pastatyti naują pastatą, kur vyktų koncertai, parodos, paskaitos, kaip jos vyko Aušros Vartų bažnyčioje. Kultūros veikėjai ir visuomenininkai turi panaudoti visas strategijas atgauti Aušros Vartų bažnyčią.

Saulius Šimoliūnas
Detroit, MI

DĖL KREPŠINIO

Lietuva ruošiasi Europos krepšinio varžyboms, kurios įvyks 2009 metais Kaune, minint Lietuvos 1000 metų jubiliejų.

Tam tikslui Kauno Nemuno saloje bus pastatyta moderni krepšinio salė (Tą salą galima pamatyti Kauno miesto žemėlapyje, žr. Liet. enc. 11:202).

Šią būsimą salę reikėtų papuošti dviem metalinėmis statulomis, kurios būtų skirtos pasaulyje geriausių dviejų milžinų garbei — krepšinininkams Pranui Lubinui (Liet. Enc.

16:485) ir Arvydui Saboniui. Užrašas ant statulų turėtų būti dviem kalbomis: lietuvių ir anglų.

Norint tai įgyvendinti, jau dabar laiškais bombarduokime — raginkime Lietuvos prezidentą Valdą Adamkų! Jo adresas S. Daukanto a. 3, LT 01021 Vilnius, Lithuania.

PS: Gal kam bus įdomu žinoti, kad Lubino motina buvo kilusi nuo Biržų, Vabalninko miestelio!

Eugenius Gerulis
Naperville, IL

KLAIDOS ATITAIŠYMAS

Norėčiau atitaisyti pačios parytą klaidą. Birželio mėn. 29 d. išspausdintame straipsnyje „Prisiminimų knygos sutiktuvėms artėjant“ netiksčiai buvo parašyta velionio autoriaus Broniaus Povilaicio pirmos

knygos „Žemės ūkio akademija“ leidimo data. Turėtų būti 1979, ne 1977 metai.

Ramunė Kubiliūtė
Evanston, IL

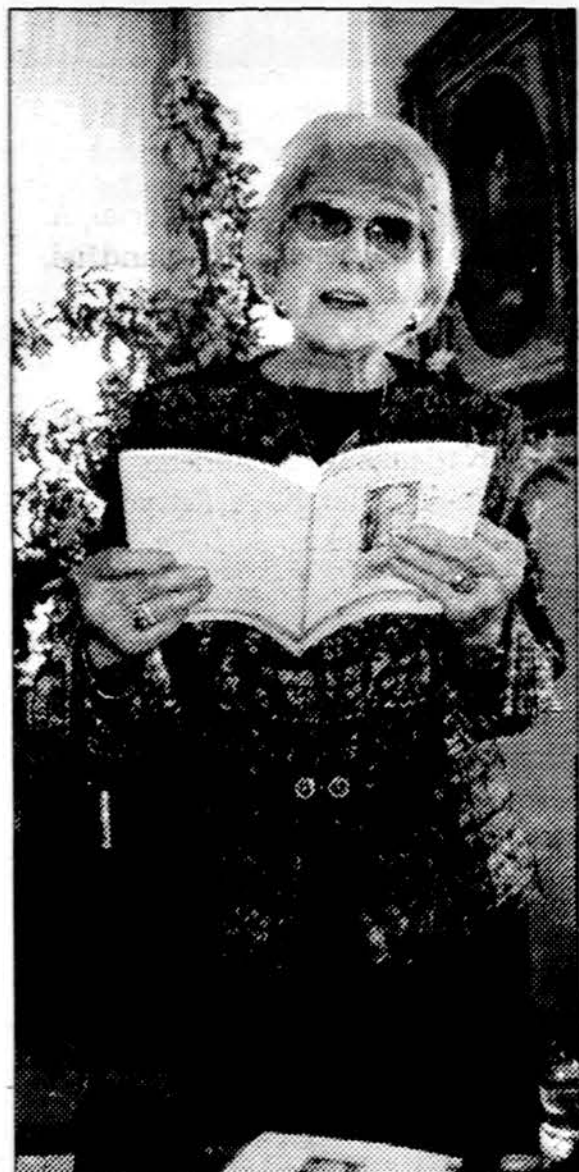
Redakcijos pastaba. Skaitytojų laiškuose pateikta nuomonė nebūtinai sutampa su „Draugo“ redakcijos nuomone. Taip pat primename, jog laiško autorius, ypač elektroninio laiško, turi būtinai jį pasirašyti bei nurodyti savo adresą ir telefono numerį. Anoniminių laiškų ir laiškų be adreso nespausdiname.

www.draugas.org

LAIMA APANAVIČIENĖ

Julija Švabaitė-Gylienė „Ant vėlių suolelio“. Eilėraščiai. Kaunas, 2007

Ne taip seniai dienraštyje skaitėme apie sėkmingą Julijos Švabaitės-Gylienės viešnagę Lietuvoje, apie jos naujausios eilėraščių knygos „Ant vėlių suolelio“ pristatymą Lietuvos skaitytojams. Jau greit bus du mėnesiai, kai rašytoja grįžo iš Lietuvos, tačiau mūsų skaitytojui taip ir nebuvo pristatyta jos naujausioji knyga. Kas tai – nebeturime žmonių, kurie tai daro, o gal vasara taip paveikė mus ir mes tingime parašyti?

Julija Švabaitė-Gylienė knygos „Ant vėlių suolelio“ sutiktuose Lietuvoje.

Nesu literatūros kritikė ir tikrai nebūčiau rašiusi apie šią nedidelę knygėlę, tačiau ją perskaičius dar kartą įsitikinau (teatleidžia man rašytoja), kad jos eilėraščiai – „nedaugžodžiaujantys, trumpi, regis, pasakantys vien kelio pavadinimą. Ir eik akiplotu kartodamas tą kelio pavadinimą, palydimas tylių minčių ir tylinčios bedugnės erdvės“ (Robertas Keturakis) – man kur kas labiau „prie širdies“, nei jos rašyti romanai (aišku, dėl skonio nesiginčijama). Tad noriu pasidalinti jausmais, kurie apėmė skaitant šį leidinuką.

Gyvendama Lietuvoje net nenučiuokiau, kad kažkur Amerikoje gyvena rašytoja J. Švabaitė-Gylienė. Nebuvau skaičiusi jos kūrinių. Apie ją sužinojau tik apsigyvenusi Amerikoje. Pirmą kartą su jos poezija susidūriau ruošdama Čiurlionio galerijoje Viktoro Petravičiaus 100-mečio paminėjimą. Dailininkei Magdalenai Stankūnienei „pašnibždėjus“, perskaičiau poetės eiles, skirtas šiam dailininkui. Perskaičiau ir „užkibau“ – pakviečiau rašytoją pasidalinti atsiminimais apie pažintį su V. Petravičiumi ir paskaityti savo sukurtų eilių, skirtų žymiam dailininkui.

Skaitydama „Ant vėlių suolelio“ „užkibau“ antrą kartą. „Iškritau“ į rinkinį „Aną liepos sekmadienį“ (šiuo eilėraščiu prasideda knyga), kur poetė, palikusi tėvą ir motiną, brolių ir seserį, į tolimą kelią išsinešė tik rožinį. „Ilgas ilgas/pabėgėlio kelias, raudonos lempos/vakaruos...“, kas vakarą malda už likusiuosius... Rašytoja atsidūrė toli nuo savo tėvynės, bet jos širdis visada buvo Lietuvoje.

Klausausi poetės kalbos apie Alvitą, kurio mintyse ji niekada nepaliko. Kiek ilgėliau stabteliu ties skyriumi „Pasodinau diemedį“. Daug kartų Amerikoje buvau girdėjusi apie baisią moterį, tėvynės išdavikę Salomėją Nėrį. Ir, galbūt, pirmą kartą išėivijos kūryboje išgirstu abejonę dėl Gylienės žemietei poetei S. Nėriai mestų kaltinimų. Kas mums davė teisę kaltinti kitus? Kas žino, ką išgyveno ši trapi moteris? Supratusi tų kaltinimų beprasmybę J. Švabaitė-Gylienė sako: „mes meilę dažnai/pykčio spygliu perveriam/savo artimo kūną/ir sielą/tikėdami tik savimi“. Tad nekaltinkime, o bandykime suprasti, ką ir daro J. Gylienė – „Pasodinau šiandien/tavo diemedžio/šakelę/ prisimniau tragišką/tavo kelią/ir paskutinę/išpažintį...“

Verčiu puslapius toliau. Žymioji, senoji Kernavė, kur, deja, „Netoli Kernavės/piliakalnio/ruošia/ sąvartyną/kokia prasminga/mūsų istorija!...“ Ir skauda poetei širdį, kad draskoma, niekinama Lietuvos istorija.

Knygos pabaigoje autorei ramybės neduoda prisiminimai – vaikystė „medinėm klumpėm“, mažoji aktorė spektaklyje „Amerika pirtyje“, pirmoji meilė – viskas liko praeity. Vis dažniau „Auga ir auga/ smėlio kaurėliai, kryžiai, akmenys...“ ir „Dabar nieko nelieka <...> sėdėti sėdėti/ant vėlių suolelio“. Tačiau autorė neapsiriboja prisiminimais. Jai norisi gyventi. Tad „nusiprausime šaltinio vandeniui/akis/ir veidą!“ ir džiaukimės gyvenimu.

siela dar trokšta gyventi,
niekada nepasenti,

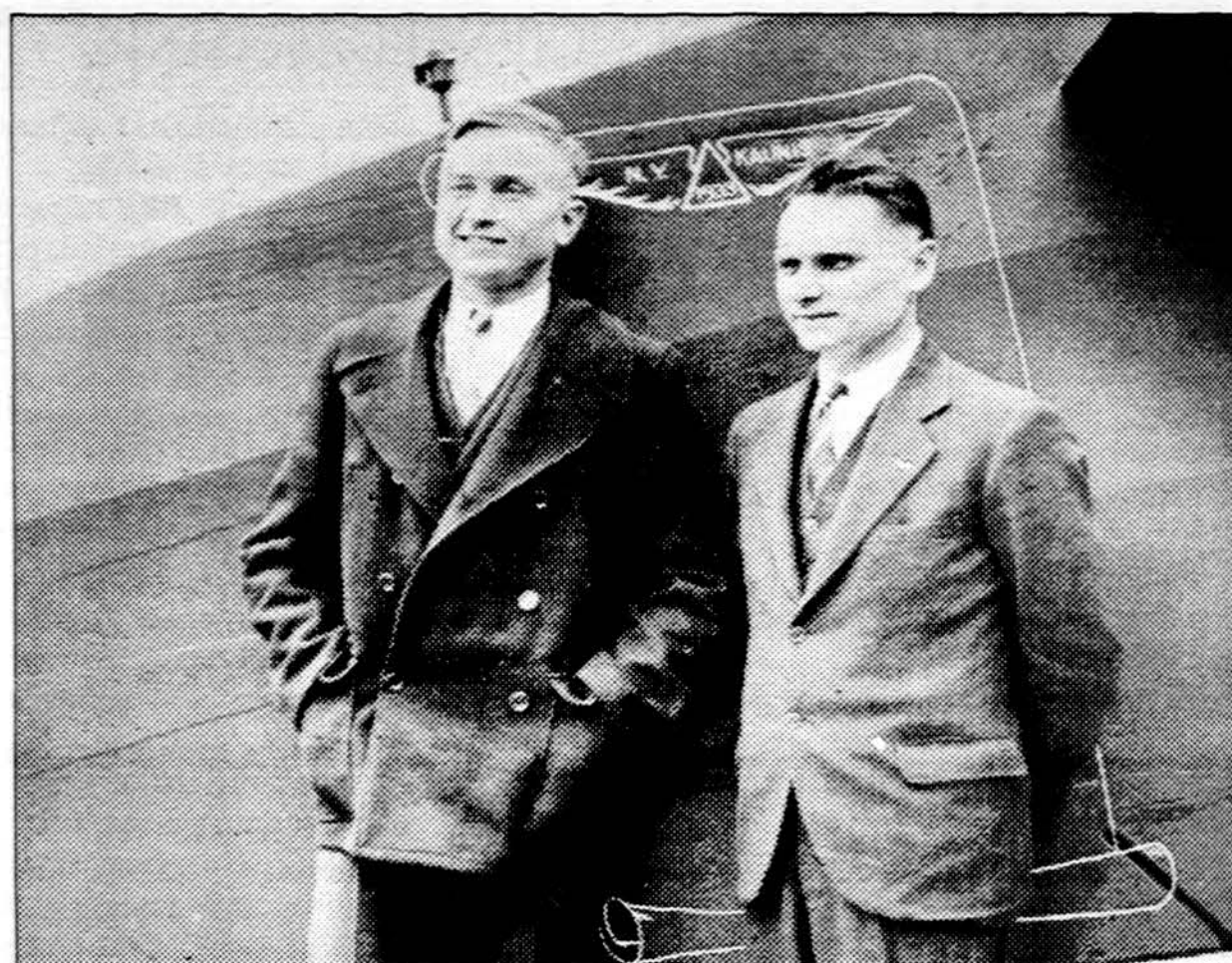
skinti rožę,
auginti diemedį,

rašyti eilėraštį,
kurio gal niekas niekada neskaitys...

Tik dar ne šią valandą,
dar ne šiandien,
dar ne rytoj,–

tik dar ne už mėnesio,

ne už metų...

Darius ir Girėnas.

PETRAS PETRUTIS

Kitados, minint Dariaus ir Girėno skrydžio sukaktį, Marquette Park susirinkdavo šimtai, kartais net tūkstančiai žmonių. Sakoma, kad 1935 m. paminklo atidengimo iškilmėse dalyvavo net 60,000 žmonių. Šiomet, sukakus 74-eriams metams nuo transatlantinio skrydžio, galima sakyti, nepasirodė nė vienas mūsų žmonių.

Anksčiau Dariaus ir Girėno skrydžio minėjimų rengimas buvo lietuvių karo veteranų rankose. Jiems talkininkavo kitos lietuvių organizacijos ir pavieniai asmenys. Ilgainiui daug kas pakito. Dariaus ir Girėno bei Don Varnas postų būstinės (namai) nebeprisiglaudė legionieriams. Regis, nebus per daug pasakius, kad lietuviai legionieriai baigia išsivaikščioti.

Ateinančiais metais sukaks 75-eri metai nuo Dariaus ir Girėno nepamirštamo žygio. Manding, artėjanti sutartis prašosi neeilinio dėmesio. Atvirai kalbant, reikalingas ne vien dėmesys, bet ir konkrečios pastangos. Kas imsis pastangų minėjimui surengti? Tenka manyti, kad minėjimo tinkamas organizavimas rastų atgarsį tarp plačiai išsibarsčiusių mūsų žmonių. Tikriausiai nustatytą dieną susirinktų Marquette Park (prie Dariaus ir Girėno paminklo) daugybė žmonių.

Va, neseniai Marquette Park buvo užplūdę musulmonai. Čia buvo surengta didelė konferencija. Tąsyk laikraščiai aprašė jų veikimą bei jų lūkesčius. Vienas mūsų savaitraštis, komentuodamas įvykį, parašė, kad lietuviai Marquette Park jau tapo mažuma. Ir tai yra tiesa. Lietuviškuoju Marquette Park vadintoje apylinkėje nedaug beliko mūsų žmonių. Mūsų daugelis išsikėlė kitur. Tačiau atrodo, kad toliau gyvenantiems mūsų žmonių nebūtų sunku atriedėti į Marquette Park ir nors laikinai atnaujinti blunkančias lietuviybės žymes.

Anąkart, vaikštinėjant apie paminklą, kilo visokios mintys. Dievaži, neiškęsiu neprasitaręs apie galimą minėjimo eigą. Man atrodo, kad būtų ne pro šalį pakviesti mūsų trečiabangių motociklininkus. Kaip žinia, jie geranoriškai pasireiškė surengtame

Romo Kalantos žūties minėjime. Jų dalyvavimas su iškeltomis trispalvėmis pabrėžtų Dariaus ir Girėno, taip pat ir mūsų lietuviškąją prigimtį. Manėčiau, kad nereikėtų vengti ir JAV žvaigždėtų vėliavų. Juk Darius ir Girėnas buvo JAV piliečiai. Ir ne tik piliečiai, bet ir karo veteranai. Ko gero, motociklininkų žygį reikėtų pradėti Lituanica gatvėje, Bridgeport ir užbaigti prie Dariaus ir Girėno paminklo, Marquette Park. O gal reikėtų neaplenkti ir Beverly Shores, IN įrengto Lituanica parko, kur iš tvenkinio kyla dail. Juozo Bakio sukurta moderni metalo skulptūra. Taip pat ant tvenkinio kranto įruožta paminklinė lenta su įrašu apie Dariaus ir Girėno žygį.

Ta proga nereikėtų pamiršti oficialumo. Oficialiąją dalį reikėtų atlikti paminklo prieigose. Nepamirštinos ir pamaldos netoliese esančioje Šv. Mergelės Marijos Gimimo bažnyčioje. Gal, sakau, šv. Mišiomis derėtų pradėti visą minėjimui skirtą eigą.

Manėčiau, kad minėjimą būtų galima pratęsti Marquette Park sporto aikštėje. Čia iš anksto susitarus su atitinkamais žmonėmis, surengti futbolo rungtynes arba net futbolo turnyrą. Šiuo atveju reikėtų „užkabinti“ LFK Lituanicos vadovybę ir aptarti visas įmanomas galimybes.

Tikrai nereikėtų pamiršti Dariaus ir Girėno pomėgio važinėti motociklais. Reikėtų omenyje turėti ir Stepono Dariaus sportinę veiklą. Jis, besimokydamas Čikagoje, reikėsi keliose sporto šakose, o atvykęs į Lietuvą skiepjo sporto ir fizinio auklėjimo reikalingumą. Jis paruošė beisbolą ir krepšinį propaguojančius leidinius ir buvo vienas pagrindinių LFLS klubo steigėjų. Jis taip pat gynė LFLS futbolo klubo ir Lietuvos futbolo rinktinės vartus.

Manėčiau, kad Dariaus ir Girėno skrydžio 75-erių metų sukakties minėjimo rengimas negali būti nustumtas užmarštin. Tai, kas mano anksčiau buvo „išdėstyta“, tebūna laikoma užuomina. Būtų smagu ir naudinga sulaukti ir kitokių atsiliepimų.

P. S. Naudotasi a.a. Edmundo Jasiūno paruošta knyga „Darius – Girėnas 1933–1983“. Velionio artimiesiems – nuoširdi užuojauta.

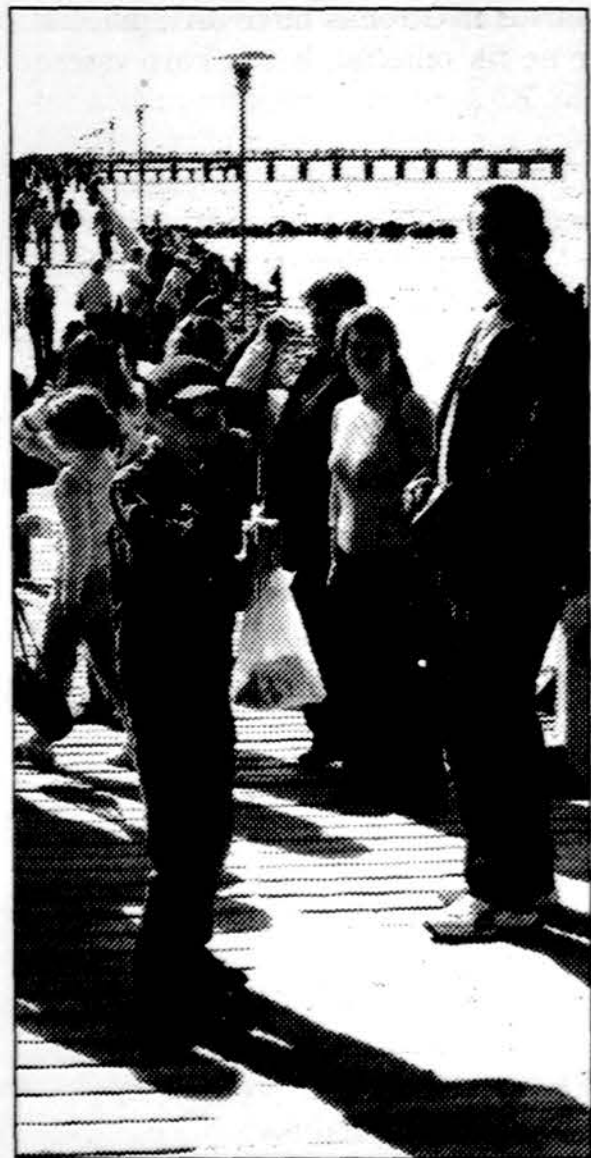
MAŽOJI LIETUVA

EKSKURSIJA Į LIETUVĄ: „KOKS GRAŽUS MIESTAS – LIETUVA”

Ištesėtas Kalėdų senelio pažadas – suorganizuotos net dvi išvykos į Lietuvą. Pirmoji įvyko gegužės mėn. pabaigoje antroji – mokinių atostogų metu. Į pirmąją ekskursiją pakviesti pradinį klasių mokiniai, o į antrąją – vyresnieji. Mokiniai, lydimi mamų, mokytojų rinkosi Panemunėje, kur jų laukė autobusai. Iš čia prasidėjo kelionė po Lietuvą.

Nelengva pasiekti Lietuvą, nelengva įveikti pasienyje įsugalėjusią tvarką. Kertant sieną tenka sugaišti ne vieną valandą, nelengva buvo gauti užsienio pasus ir vizas.

Norėtusi pacituoti eilutes iš Raginės laikraščio „Niemanskijė vies-ti“, kuriame savo mintimis dalijosi išvykoje dalyvavusi mama T. Je-lemina: „Kąkada gyvenę vieningai, dabar mes atskirti siena nuo Lie-tuvos. Tačiau smagu, kad išliko drau-giški ryšiai ir geri santykiai tarp lietuvių ir rusų. Lietuviškos šaknys giliai įaugusios mūsų Kaliningrado žemėje. Tuo labiau žmonių troškimas pažinti Lietuvos valstybę, mokytis jos kalbos, papročių bei tradicijų.

Palangoje prie jūros tilto.

Jau daugiau nei dešimt metų Raginės antroje vidurinėje mokykloje egzistuoja lietuviškos klasės, kur mokiniai turi galimybę mokytis lietuvių kalbos, susipažinti su folkloru, dainom, šokiais, tradicijomis, dalyvauti čia lietuvių kalbos mokytojų organizuojamuose renginiuose. Mokiniai, vadovaujami mokytojo A. Felikso, mokosi groti lietuvių liaudies instrumentais. Švenčių metu daug mokinių apdovanota pagyrimo raštais bei atminimo dovanėlėmis.

Tačiau svarbiausia dovana vaikams ir daliai mokytojų bei tėvų – ekskursija į Lietuvą, kurios mes niekad nepamiršime ir esame nepaprastai sužavėti ir dėkingi.”

Iš Panemunės keliaujame Pagėgių link. Mokytojas J. Glinskis pasa-

koja apie šio krašto istoriją, apie Tilžės taikos sutartį, Luizos tilto istoriją, netoli esantį Rambynų kalną, apipintą legendomis ir padavimais.

Štai ir Pagėgių miestelis, iš kurio net penki mokytojai atvyksta dirbti į Raginės antrą vidurinę mokyklą.

Pakeliui Šilutė, Priekulė, dainomis apipinta Minijos upė, savo vandenimis plukdanti į Lietuvos upių tėvą – Nemuną. Atvykstame į Klaipėdą – trečiąją pagal dydį Lietuvos miestą – uostą. Keltu persikeliame į Kuršių Neriją. Einame krantine, grožimės vietovaisdžiu. Štai ir Jūrų muziejus. Daug nepakartojamų eksponatų! Pasigėrėjimo šūksnių išgirstame iš mokinių. Jūrų muziejaus kiemelyje maitinami pingvinai sulaukia net vaikų plojimų.

Likus keletai minučių iki delfinų programos atminčiai nusifotografuojame prie delfinariumo. Dvylikta valandą stebime delfinų programą. Sužavėti ne tik vaikai, bet ir suaugusieji. Kaip viena akimirka prabėgo valanda stebint trenerių ir delfinų išmonę.

Iš Klaipėdos važiuojame link Palangos. Sustojome sodyboje „Pas Juozapą“. Paragavome lietuviškų patiekalų, išbandėme daug atrakcionų, supomės supynėse, „leidomės“ nuo kalniukų, šokinėjome ant batuto, jodinėjome ant žirgų....

Kitas ekskursijos etapas – Palanga. Pasakojame apie šį gražiausią Lietuvos kurortą, praeiname nuostabiausia ir gražiausia Basanavičiaus gatve link jūros tilto.

Pasivaikštome Baltijos pajūriu, dalis mokinių net spėja išsimaudyti. Pajūriu keliaujame iki Gintaro muziejaus. Praeiname parku. Grožimės tvarka, gėlynais, estetiškai sutvarkyta aplinka.

Kiek išvargę grįžtame į Panemunę. Čia vaikus pasitinka tėvai. Išlipant iš autobuso prie mūsų mokytojų prieina pirmokė. Ji lyg apibendrina išvyką sakydama: „Koks gražus miestas – Lietuva!“ Mes, mokytojai, pataisome klaidelę pirmokės sakinyje „Lietuva ne miestas, o valstybė“. Tai reiškia, kad kelionė tikslą pasiekė.

Pasakojimą apie išvyką norisi baigti vėl mokytojos T. Jeleminos žodžiais: „Ir visur mus lydėjo nuoširdūs, rūpestingi, dėmesingi lietuvių kalbos mokytojai: Jonas Glinskis, Liucija Glinskienė, Vida Martišauskienė, Loreta Chasijeva. Nuoširdžiausias Jums ačiū brangūs, gerbiami mokytojai. Sveikiname Jus ir linkime viso ko geriausio baigiant šiuos mokslo metus.”

Mes, Karaliaučiaus krašto Raginės antroje vidurinėje mokykloje dirbantys lietuvių kalbos ir etnokultūros mokytojai, nuoširdžiai dėkojame Čikagos ir Los Angeles lietuviams už finansinę paramą organizuojant ekskursijas.

Liucija Glinskienė
Karaliaučiaus krašto Raginės II
vid. mokyklos lietuvių kalbos ir
etnokultūros mokytoja

A + A LUCAS HAGAN

mirus, gilią užuojautą reiškiamo žmonai Stacey-Anne, motinai Daliai Lapatinskaitei-Hagan, seneliui Vytautui Lapatinskui bei kitiems giminėms. Liūdime kartu.

Vidmantas Raišys
Viktoras ir Laurie Raišys
Rasa Raišys ir Steve Liffick
Nijolė ir Romas Zdanai

Aukos Lietuvos Vaikų vilties Los Angeles skyriui 2007 m. sausio mėn. – 2007 m. birželio mėn.

\$90,000: NN

\$10,000: G. R. Vitkai, E. Sinkys

\$1,000: V. Jatuliene, J. R. Jogas, R. R. Kontrimai

\$900: J. Mikalajūnienė;

\$600: V. Lemberas

\$500: LA Lietuvių Tautiniai namai, D. Navickienė

\$300: L. Ringiene, A. I. Šėkai

\$200: H. M. Alminas, R. Barauskaitė ir S. Strikaitienė; D. V. Empakeriai, A. V. Markevičiai, M. I. Petokai, A. D. Ratkeliai, I. Raulinaitienė, J. G. Talandžiai, R. G. Tompauskai

\$170: R. D. Giedraičiai, V. T. Petrušiai, D. Z. Rahbar

\$120: J. G. Raibiai

\$100: V. D. Anelauskai, V. R. Baipšiai, A. Deveikytė, H. Erickson, R. D. Griciai, G. Herzog, L. Jarašūnienė, I. Jodelienė, G. Kazlauskas, S. Korienė, S. R. Lišauskai, S. Nygerges, S. I. Petravičiai, A. A. Raulinaičiai, K. A. Reivydai, Z. Rudvalienė, J. D. Scola, A. I. Šėkai, N. Skopas, R. A. Stočkus, A. D. Vaičiūnai, V. A. Variakojai, J. J. Venckai, L. A. Venckai, E. I. Vilkai, Z. B. Viskantos, A. A. Žemaitaičiai, R. R. Žemaitaičiai, J. A. Žmuidzinai

\$50: N. Enck, C. M. Geštautai, A. Mikalauskienė, R. Novak, R. Švainauskas, N. J. Udriai

\$45: C. Garcia

\$40: P. D. Grigaičiai

\$35: P. L. Avizoniai

\$25: K. Banakienė

Už Natalijos Jurkutės gydymą (tėsinys): \$300: A. A. Mateliai, D. L. Mulokai \$200: S. Korienė, K. J. Petrauskai \$150: R. Novak, Z. B. Viskantos \$105: D. L. Gedgaudai \$100: V. R. Baipšiai, L. A. Butkiai, V. O. Kebliai, V. Lemberas, A. Mitkevičienė, A. Mošinskienė, A. V. Ragauskai, K. A. Reivydai, J. D. Scola, J. Šepikienė, D. Z. Udriai \$75: B. Prasauskienė \$70: A. R. Gedgaudai \$60: V. Mickevičius \$55: D. D. Griežė-Jurgelevičius \$50: R. M. Newsum, A. A. Raulinaičiai, L. E. Venckai \$40: G. A. Schuksta \$25: V. D. Černiai, E. Mattis \$20: B. Mainelis \$10: A. Koncė

Prisiminti:

A. a. Algirdą Trasikį: \$100 - A. Tumas

A. a. Česlovą Rukuižą: \$75 - E. D. Michalik

A. a. Ingą Tumienę: \$850 - L. R. (Dičienė) Wiedermann

A. a. Oną Razutienę: \$200 - A. D. (Razutytė) Varnai

A. a. Joną Navicką: \$1,000 - Nijolė Remeikytė-Everett \$200 - J. Glazė \$100 - F. R. (Navickaitė) Lussenhop

A. a. Vytautą Vaičekauską: \$250 - A. Tumas \$150 - I. Jodelienė \$100 - I. E. Bandžiuliai, J. J. Daubėnai, C. V. Dubickai, S. Dubickas, J. I. Duchesneau, R. P. Joci, D. Navickienė, Šepikai ir Kebliai \$50 - V. D. Anelauskai, A. D. Basiuliai, D. Dubickas, R. R. Kontrimai, A. Mitkevičienė, A. D. Polikaičiai, A. A. Raulinaičiai, G. A. Schuksta, A. A. Žemaitaičiai \$25 - P. D. Jasiukoniai, G. J. Leškiai, G. Mickienė \$20 - D. Baltutienė, R. Barauskaitė, A. B. Joci, A. A. Kiškiai, O. Norkienė, J. L. Pupiai, J. Radvenienė, V. V. Ruzgiai, A. A. Vosyliai

Pagerbti Ireną Raulinaitienę Motinos Dienos proga: \$50 - K. J. (Raulinaitytė) Schneider

Palangoje prie Gintaro muziejaus (Tiškevičių rūmų).

ČIKAGOJE IR APYLINKĖSE

◆**Liepos 19 d., ketvirtadienį, 5 – 7 val. v.** „Healthy Food Lithuanian Restaurant“ (3236 S. Halsted St., Chicago) lietuvių kilmės knygos autorė Jeannette Swist susitiks su skaitytojais ir pasirašinės savo knygoje „Back of the Yards“ apie lietuvių, kažkada gyvenusių jos kaimynystėje. Kiti susitikimai su knygos autore J. Swist vyks: liepos 29 d. 3 val. p.p. knygyne „Borders“, 6103 N. Lincoln Ave., Chicago; rugpjūčio 4 d. nuo 12 val. iki 2 val. p.p. „Polo Cafe“, 3322 S. Morgan St., Chicago ir rugpjūčio 21 d. 6:30 val. v. Chicago Public Library, 4650 S. Damen Ave., Chicago. Autorė tikisi, kad, perskaičius knygą, ne vienam kils noras nuvykti pasižiūrėti vietovės, kur 1910-aisiais kūrėsi lietuviai.

◆**Lietuvių evangelikų liuteronų** „Tėviškės“ parapija praneša, kad pasakutinės pamaldos su Šv. Vakariene „Tėviškės“ bažnyčioje (6641 Troy St., Chicago) vyks liepos 22 d., sekmadienį, 10 val. r. Po pamaldų – pietūs ir pabendraavimas. Auka – 20 dol. Lietuvių evangelikų liuteronų „Tėviškės“ parapijos pamaldos naujojoje šventovėje – St. James Lutheran Church (5129 S. Wolf Road, Western Springs, IL) vyks liepos 29 d., sekma-

dienį, 11:30 val. r. Tel. pasiteiravimui: 708-567-9044 (kun. Liudas Miliauskas).

◆**JAV LB Vidurio Vakarų apygarda** liepos 29 d., sekmadienį, Pasaulio lietuvių centro sodelyje, Lemont ruošia metinę gegužinę. Pradžią 12 val. p. p. kviečiame atvykti. Visus džiugins skanus maistas, gaivūs gėrimai ir skambi muzika.

◆**Maloniai kviečiame į Gen. T. Daukanto jūrų šaulių kuopos metinę gegužinę**, kuri vyks rugpjūčio 12 d. nuo 12 val. Ateitininkų namų ažuolyne, 12690 S. Archer Ave., Lemont. Šokiai, šašlykai ir putojantis alus pralinksmins jus ir jūsų draugus.

◆**Amerikos lietuvių Tautinės sąjungos** Čikagos skyrius rugpjūčio 26 d., sekmadienį, Ateitininkų namų ažuolyne (Lemont) ruošia gegužinę. Pradžią 12 val. Maloniai kviečiame visus atvykti.

◆**„Chicago-Vilnius Sister Cities International“** programa ieško pedagogo edukacinei veiklai plėtoti. Reikalavimai: asmuo turi šiuo metu dirbti mokytoju Čikagoje, o anksčiau yra dirbęs mokytoju Lietuvoje. Tel. pasiteiravimui: 773-582-6500 (Rita).

Apdovanota N. Bražėnaitė-Paronetto

Nijolė Bražėnaitė – Paronetto.

P. Malūko nuotr.

Liepos 6 d., Valstybės dienos proga Lietuvos prezidentas Valdas Adamkus įteikė „gydytojai, visuomenininkai, lietuviško sąmoningumo išeičioje ugdytojai, išsipareigojimo nepriklausomai Lietuvos valstybei tradicijų puoselėtojai, jaunimo globėjai ir jo prasmingos veiklos savosios šalies labui skatintojai“ N. Bražėnaitė-Paronetto Didžiojo Lietuvos kunigaikščio Gedimino ordino Riterio kryžių.

N. Bražėnaitė-Paronetto daug laiko paskyrė lietuvių puoselėti. Ji – daugybės organizacijų veikėja. Šiuo metu – Tautos fondo tarybos narė. Vienu svarbiausių jos gyvenimo tikslų buvo ir išliko Juozo Lukšos-Daumanto siekių, idėjų ir principų raiška. Jos rūpesčiu išleista knyga „Partizanai“, įsteigtas Juozo Lukšos-Daumanto fondas, jo vardo muziejus Garliavos gimnazijoje.

Skelbimai

Advokatas Jonas Gibaitis

Visos kriminalinės bylos
30 metų darbo patirtis

6247 S. Kedzie Avenue
Chicago, IL 60629
Tel. 773-776-8700
Toll free 24 hr. 888-776-6742

Darbo val. nuo 8:30 v.r. iki 5 v.p.p.
Šeštad. 8:30 v.r. iki 12:30 v.p.p.

Advokatas DARIUS R. DIRMANTAS

Vairavimo ir Kriminalinių Teisių
Specialistas.
Raštinės Čikagoje ir Woodridge.
Tel. 877-Gynejas arba
877-496-3527
Valandos pagal susitarimą

Advokatas VYTENIS LIETUVNINKAS

4536 W. 63 Street
Chicago, IL 60629
(Skersai gatvės nuo „Draugo“)
Tel. 773-284-0100.
Tel. 630-257-0200, Lemont, IL

Advokatas GINTARAS P. ČEPĖNAS

6436 S. Pulaski Rd.,
Chicago, IL 60629
Tel. 773-582-4500
Valandos pagal susitarimą

SKELBIMŲ SKYRIAUS
TEL. 773-585-9500

VILKAVIŠKIO MUZIEJŲ TURTINA JAV LIETUVIAI

Ši pavasarį ir vasarą Vilkaškių krašto muziejus vis dažniau susilaukia kraštiečių vizitų. Vertingų eksponatų, kurie atspindi iš Vilkaškių krašto kilusių iškilių užsienio lietuvių gyvenimą ir kūrybą jau perdavė dailininkės M. B. Stankūnienė, A. Biliūnienė.

Rašytojo A. Vaičiulaičio dukros, sujaudintos muziejininkų dėmesiu jų tėveliui, perdavė muziejui kai kuriuos asmeninius poeto daiktus ir pažadėjo perduoti visą jų tėvo ir motinos archyvą. „Nors sunku skirtis su brangiu ir mielu tėvų atminimu, bet mes, rašytojo dukros, nusprendėme tėvų archyvą perduoti jų gimtojo krašto muziejui, nes matome, kaip čia saugomas ir gerbiamas kraštiečių palikimas“, – sakė perduodama tėvelio laiškus ir kitus jo atmintinus daiktus A. Vaičiulaičio dukra Danutė Vaičiulaitytė-Nours.

Muziejų gražiu tautiniu drabužiu papuošė dainininkė Roma Vilčinskaitė-Mastienė, tėvelio nuotraukas ir vertingas knygas atsuntė Genovaitė Dumčiūtė-Breichmantienė. Pulkinko J. Sakalo-Sakalauskas, kilusio iš Pilviškių, dukra Aušrelė Sakalauskaitė perdavė tėvo karininko ordinus ir medalius, vertingus dokumentus.

Tai, kas patenka į muziejų, tampa Lietuvos kultūros dalimi. Šis palikimas rodomas moksleiviams, juo naudojasi mokslininkai, žurnalistai. Ačiū visiems, kas mums patiki tėvų kultūrinį palikimą.

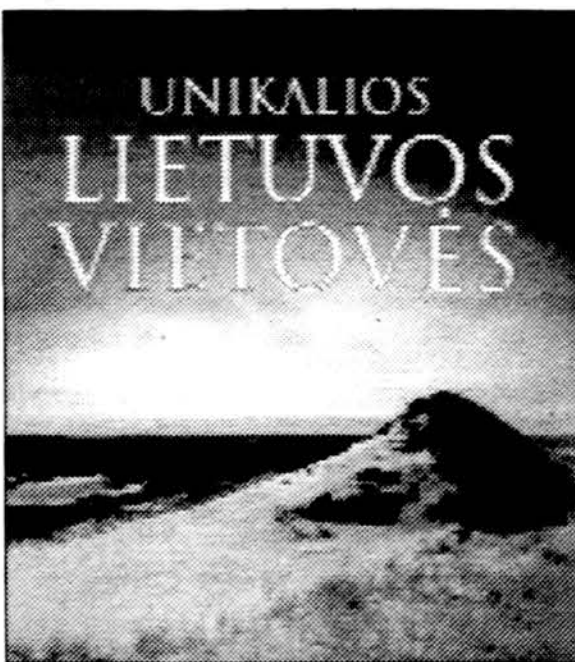
Antanas Žilinskas
Vilkaškių krašto
muziejaus direktorius

Audrės Sakalaitės nuotraukoje: Aušrelė Sakalaitė (kairėje) Vilkaškių krašto muziejui perduoda savo tėvo karininko apdovanojimus ir dokumentus.

„Draugo“ knygynėlyje

„Unikalios Lietuvos vietovės“

Knygutėje „Unikalios Lietuvos vietovės“ tie gamtos paminklai labai trumpai apibūdinami. Vietovės gana tolygiai, savotišku ratu „išsibarsčiusios“ po Lietuvą. Leidinyje aptariama jų gelmių ir reljefo kilmė bei raida, dabartinės jų savybės, žinios apie žmonių įsikūrimą, sąsajos su istorija, menine kūryba, tautosaka.

Tekstų autorius dr. Valentinas Baltrūnas. Leidinyje daug gražių žymių Lietuvos menininkų nuotraukų, kurias parinko Algė Varnaitė.

Knygą išleido leidykla „Šviesa“ Kaune.

Nedidelio formato knygutė – gera ir graži dovana besidominčiam Lietuvos gamtai.

Knygos kaina – 14 dol. Ją galima įsigyti paštu, pridėdant 9 proc. mokestį, užsisakant IL valstijoje. Persiuntimo kaina – 5 dol. Persiunčiant daugiau knygų, už kiekvieną papildomą knygą – 2.50 dol. mokestis. Prieš užsisakant knygą, prašome paskambinti tel. 773-585-9500.

Paruošė L. A.

„Draugo“ knygynėlio adresas: 4545 W. 63rd Street, Chicago, IL 60629
Tel. pasiteiravimui: 773-585-9500